

Dansk udgave

Retsforskrifter

48. årgang

6. august 2005

Indhold	I	<i>Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
		Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2005 af 5. august 2005 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	1
	★	Kommissionens forordning (EF) nr. 1292/2005 af 5. august 2005 om ændring af bilag IV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 for så vidt angår foder ⁽¹⁾	3
	★	Kommissionens forordning (EF) nr. 1293/2005 af 5. august 2005 om ændring af forordning (EØF) nr. 2676/90 om fastsættelse af fælles analysemetoder for vin	12
	★	Kommissionens forordning (EF) nr. 1294/2005 af 5. august 2005 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler	16
	★	Kommissionens forordning (EF) nr. 1295/2005 af 5. august 2005 om fastlæggelse for produktionsåret 2004/05 af støttenedsættelse for kunsttørret foder	18
	★	Kommissionens forordning (EF) nr. 1296/2005 af 5. august 2005 om justering af den maksimale procentsats for B-afgiften i sukkersektoren og ændring af minimumsprisen for B-sukkerroer for produktionsåret 2005/06	20
	II	<i>Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk</i>	
		Rådet	
		2005/600/EF:	
	★	Rådets beslutning af 12. juli 2005 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker	21

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

(Fortsættes på omslagets anden side)

★ Rådets henstilling af 12. juli 2005 vedrørende de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker (2005-2008)	28
--	----

Berigtigelser

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 1279/2005 af 2. august 2005 om ændring af importtold for korn, som er gældende fra den 3. august 2005 (EUT L 202 af 3.8.2005)	38
--	----

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 1270/2005 af 1. august 2005 om fastsættelse af, i hvilket omfang ansøgninger om importlicenser, som er indsendt i juli 2005 for ungtyre bestemt til opfedning, i forbindelse med et toldkontingent, der er fastsat i forordning (EF) nr. 992/2005, kan imødekommes (EUT L 201 af 2.8.2005)	38
---	----

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1291/2005**af 5. august 2005****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 6. august 2005.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. august 2005.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 (EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17).

BILAG

til Kommissionens forordning af 5. august 2005 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	44,5
	096	41,1
	999	42,8
0707 00 05	052	75,8
	096	39,7
	999	57,8
0709 90 70	052	77,2
	999	77,2
0805 50 10	382	67,4
	388	69,4
	524	60,9
	528	62,0
	999	64,9
0806 10 10	052	103,9
	204	57,3
	220	128,8
	624	155,1
	999	111,3
0808 10 80	388	79,5
	400	66,7
	508	68,0
	512	64,7
	528	77,2
	720	67,2
	804	72,4
	999	70,8
0808 20 50	052	110,0
	388	56,9
	512	18,8
	528	53,2
	999	57,9
0809 20 95	052	303,5
	400	327,9
	404	318,7
	999	316,7
0809 30 10, 0809 30 90	052	113,1
	999	113,1
0809 40 05	094	49,8
	624	63,6
	999	56,7

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 750/2005 (EUT L 126 af 19.5.2005, s. 12). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1292/2005**af 5. august 2005****om ændring af bilag IV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 for så vidt angår foder****(EØS-relevant tekst)**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatiser⁽¹⁾, særlig artikel 23, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 999/2001 er der fastsat regler om fodring med animalsk protein med henblik på at forebygge spredning af transmissible spongiforme encephalopatiser (TSE) til dyr.
- (2) Det er i henhold til nævnte forordning forbudt at anvende bestemte animalske proteiner i foder til opdrættede dyr, enten fordi sådanne proteiner potentielt kan indeholde TSE-infektivitet, eller fordi det kan vanskeliggøre påvisning af små mængder potentielt TSE-inficerede proteiner i foderstoffer. Ligeledes må forbudte animalske bestanddele ikke forekomme i foderstoffer.
- (3) I henhold til Kommissionens direktiv 2003/126/EF af 23. december 2003 om analysemetoder til bestemmelse af animalske bestanddele med henblik på officiel kontrol af foderstoffer⁽²⁾ skal officiel analyse af foderstoffer med henblik på officiel kontrol af tilstedeværelse af, identificering af eller skøn over indholdet af animalske bestanddele i foderstoffer foretages i overensstemmelse med nævnte direktiv. Præstationsprøvninger af laboratorier, som er gennemført af Kommissionens Institut for Referencematerialer og -målinger (IRMM-JRC) i overensstemmelse med nævnte direktiv, har vist, at laboratorierne er blevet væsentligt bedre til at påvise små mængder pattedyrprotein i foderstoffer.
- (4) Denne forbedring af laboratoriernes præstationer har medført påvisning af utilsigtet forekomst af knogle-

splinter, navnlig i knold- og rodafgrøder. Videnskabelig dokumentation har vist, at kontaminering af sådanne afgrøder med knoglesplinter, der forekommer i jorden, ikke kan undgås. Sendinger af kontaminede knold- og rodafgrøder skal bortskaffes i henhold til Rådets direktiv 95/53/EF af 25. oktober 1995 om principperne for tilrettelæggelse af offentlig kontrol på foderstofområdet⁽³⁾, og ofte skal de derfor destrueres. For at undgå en uforholdsmæssig vidtgående anvendelse af direktivet bør det tillades, at medlemsstaterne foretager en risikovurdering vedrørende forekomsten af animalske bestanddele i knold- og rodafgrøder, inden der bliver tale om en overtrædelse af foderforbuddet.

- (5) Den Videnskabelige Styringskomité opdaterede den 25.-26. maj 2000 sin rapport og udtalelse om sikkerheden ved hydrolyserede proteiner fra drøvtyggerhuder, som den havde vedtaget på sit møde den 22.-23. oktober 1998. Betingelserne for, at hydrolyserede proteiner kan anses for sikre ifølge udtalelsen, er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 af 3. oktober 2002 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum⁽⁴⁾. Siden den 1. maj 2004 har disse betingelser også været gældende for hydrolyserede proteiner, der importeres fra tredjelande. Det bør derfor ikke længere være forbudt at fodre drøvtyggere med hydrolyserede proteiner fremstillet af huder og skind af drøvtyggere.
- (6) Den Videnskabelige Styringskomité erklærede i sin udtalelse af 17. september 1999 om genanvendelse inden for samme art og igen i sin udtalelse af 27.-28. november 2000 om det videnskabelige grundlag for at forbyde animalsk protein i foder til alle opdrættede dyr, at der ikke er konstateret naturlig forekomst af TSE hos andre opdrættede dyr, som anvendes i fødevarerproduktionen, end drøvtyggere, f.eks. svin og fjerkræ. Da ydermere kontrollen af forbuddet mod animalske proteiner er baseret på påvisning af knogler og muskelfibre i foderstoffer, skulle blodprodukter og hydrolyserede proteiner fremstillet af andre dyr end drøvtyggere ikke forringe kontrollen af forekomsten af potentielt TSE-inficerede proteiner. Restriktionerne for fodring af opdrættede dyr med blodprodukter og hydrolyserede proteiner fremstillet af andre dyr end drøvtyggere bør derfor lempes.

⁽¹⁾ EFT L 147 af 31.5.2001, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 260/2005 (EUT L 46 af 17.2.2005, s. 31).

⁽²⁾ EUT L 339 af 24.12.2003, s. 78.

⁽³⁾ EFT L 265 af 8.11.1995, s. 17. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/46/EF (EUT L 234 af 1.9.2001, s. 55).

⁽⁴⁾ EFT L 273 af 10.10.2002, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 416/2005 (EUT L 66 af 12.3.2005, s. 10).

- (7) Betingelserne for transport, opbevaring og emballering af foderstoffer i løs vægt indeholdende animalske proteiner bør gøres klarere.
- (8) For at opretholde eller forbedre kvaliteten af den offentlige kontrol bør der fastsættes regler om løbende evaluering af laboratoriepersonalets kompetence og uddannelse.
- (9) Forordning (EF) nr. 999/2001 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed. Af praktiske grunde og af hensyn til klarheden er det hensigtsmæssigt at erstatte hele det ændrede bilag IV.
- (10) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarer og Dyresundhed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag IV til forordning (EF) nr. 999/2001 affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. september 2005.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. august 2005.

På Kommissionens vegne
Markos KYPRIANOU
Medlem af Kommissionen

BILAG

Bilag IV til forordning (EF) nr. 999/2001 affattes således:

»BILAG IV

FODER

I. Udvidelse af forbuddet i artikel 7, stk. 1

Forbuddet i artikel 7, stk. 1, udvides til at omfatte fodring:

- a) af opdrættede dyr, undtagen fodring af kødædende pelsdyr, med:
 - i) forarbejdet animalsk protein
 - ii) gelatine fremstillet af drøvtyggere
 - iii) blodprodukter
 - iv) hydrolyseret protein
 - v) dicalciumphosphat og tricalciumphosphat af animalsk oprindelse (herefter »dicalciumphosphat og tricalciumphosphat«)
 - vi) foder, der indeholder proteiner nævnt i nr. i)-v)
- b) af drøvtyggere med animalsk protein og foder, der indeholder animalsk protein.

II. Undtagelser fra forbuddene i artikel 7, stk. 1 og 2, og særlige betingelser for anvendelsen af sådanne undtagelser

A. Forbuddene i artikel 7, stk. 1 og 2, gælder ikke for følgende:

- a) fodring af opdrættede dyr med proteiner nævnt i nr. i), ii), iii) og iv) og med foder fremstillet af sådanne proteiner:
 - i) mælk, mælkebaserede produkter og colostrum
 - ii) æg og ægprodukter
 - iii) gelatine fremstillet af andre dyr end drøvtyggere
 - iv) hydrolyserede proteiner fremstillet af dele af andre dyr end drøvtyggere og af huder og skind af drøvtyggere
- b) fodring af andre opdrættede dyr end drøvtyggere med proteiner nævnt i nr. i), ii) og iii) og med produkter fremstillet af sådanne proteiner:
 - i) fiskemel på de betingelser, der er fastsat i litra B
 - ii) dicalciumphosphat og tricalciumphosphat på de betingelser, der er fastsat i litra C
 - iii) blodprodukter fremstillet af andre dyr end drøvtyggere på de betingelser, der er fastsat i litra D
- c) fodring af fisk med blodmel fremstillet af andre dyr end drøvtyggere på de betingelser, der er fastsat i litra D

- d) fodring af opdrættede dyr med knold- og rodafgrøder og foderstoffer, der indeholder sådanne produkter, hvis der er påvist knoglesplinter deri; medlemsstaterne kan give tilladelse hertil, hvis der er foretaget en risikovurdering med positivt resultat. Risikovurderingen skal mindst inddrage mængden og den mulige kontaminationskilde samt sendingens endelige anvendelsesformål.
- B. Følgende betingelser gælder for anvendelse af fiskemel omhandlet i litra A, litra b), nr. i), og foder indeholdende fiskemel til fodring af andre opdrættede dyr end drøvtyggere (gælder ikke for kødædende pelsdyr):
- a) Fiskemel skal fremstilles i forarbejdningsanlæg, der udelukkende beskæftiger sig med fremstilling af fiskeprodukter.
- b) Inden importeret fiskemel overgår til fri omsætning i Fællesskabet, skal hver enkelt sending analyseres ved mikroskopi i overensstemmelse med direktiv 2003/126/EF.
- c) Foder, der indeholder fiskemel, skal fremstilles på virksomheder, der ikke fremstiller foder til drøvtyggere, og som er godkendt til formålet af den kompetente myndighed.

Uanset litra c) gælder dog følgende:

- i) Der kræves ikke en særlig godkendelse til fremstilling af fuldfoder ud fra foderstoffer indeholdende fiskemel for hjemmeblandere,
- som er registreret af den kompetente myndighed
 - som udelukkende holder andre dyr end drøvtyggere
 - som udelukkende fremstiller fuldfoder til brug på den samme bedrift, og
 - forudsat at foderstoffer, der indeholder fiskemel, og som anvendes til fremstillingen, indeholder mindre end 50 % råprotein.
- ii) Den kompetente myndighed kan godkende, at der fremstilles drøvtyggerfoder på virksomheder, som også fremstiller foder, der indeholder fiskemel, til andre dyrearter, på følgende betingelser:
- Foder i løs vægt og emballeret foder til drøvtyggere skal håndteres fysisk adskilt fra fiskemel i løs vægt og foder med indhold af fiskemel i løs vægt. Dette gælder både under opbevaring, transport og emballering.
 - Foder til drøvtyggere skal fremstilles i anlæg, der er fysisk adskilt fra anlæg, hvor der fremstilles foder, der indeholder fiskemel.
 - Den kompetente myndighed skal i mindst fem år have adgang til registre over indkøb og anvendelse af fiskemel og over salg af foder, der indeholder fiskemel.
 - Der skal gennemføres rutinetest af foder til drøvtyggere for at sikre, at der ikke forekommer forbudte proteiner, herunder fiskemel.
- d) Mærknings- og følgesedler til foder, der indeholder fiskemel, skal klart mærkes med teksten »Indeholder fiskemel — må ikke gives til drøvtyggere«.
- e) Foder i løs vægt, som indeholder fiskemel, skal transporteres i køretøjer, der ikke samtidig transporterer drøvtyggerfoder. Hvis køretøjet efterfølgende anvendes til transport af drøvtyggerfoder, skal det rengøres grundigt efter en procedure, der er godkendt af den kompetente myndighed, for at undgå krydskontaminering.

- f) Det er forbudt at anvende og opbevare foder, der indeholder fiskemel, på bedrifter, hvor der holdes drøvtyggere.

Uanset denne betingelse kan den kompetente myndighed tillade, at foder, der indeholder fiskemel, anvendes og opbevares på bedrifter, hvor der holdes drøvtyggere, hvis det godtgøres, at der er gennemført forholdsregler på bedriften, som hindrer, at foder, der indeholder fiskemel, gives til drøvtyggere.

- C. Følgende betingelser gælder for anvendelse af dicalciumphosphat og tricalciumphosphat omhandlet i litra A, litra b), nr. ii), og foder indeholdende sådanne proteiner til fodring af andre opdrættede dyr end drøvtyggere (gælder ikke for kødædende pelsdyr):

- a) Foder, der indeholder dicalciumphosphat eller tricalciumphosphat, skal fremstilles på virksomheder, der ikke fremstiller foder til drøvtyggere, og som er godkendt til formålet af den kompetente myndighed.

Der gælder følgende undtagelser herfra:

- i) Der kræves ikke en særlig godkendelse til fremstilling af fuldfoder ud fra foderstoffer indeholdende dicalciumphosphat eller tricalciumphosphat for hjemmeblandere,

— som er registreret af den kompetente myndighed

— som udelukkende holder andre dyr end drøvtyggere

— som udelukkende fremstiller fuldfoder til brug på den samme bedrift, og

— forudsat at foderstoffer, der indeholder dicalciumphosphat eller tricalciumphosphat, og som anvendes til fremstillingen, indeholder mindre end 10 % phosphor i alt.

- ii) Den kompetente myndighed kan godkende, at der fremstilles drøvtyggerfoder på virksomheder, som også fremstiller foder, der indeholder dicalciumphosphat eller tricalciumphosphat, til andre dyrearter, på følgende betingelser:

— Foder i løs vægt og emballeret foder til drøvtyggere skal fremstilles i anlæg, der er fysisk adskilt fra anlæg, hvor der fremstilles foder, der indeholder dicalciumphosphat eller tricalciumphosphat.

— Foder i løs vægt til drøvtyggere skal under opbevaring, transport og emballering håndteres fysisk adskilt fra dicalciumphosphat og tricalciumphosphat i løs vægt og foder, der indeholder dicalciumphosphat og tricalciumphosphat, i løs vægt.

— Den kompetente myndighed skal i mindst fem år have adgang til registre over indkøb og anvendelse af dicalciumphosphat eller tricalciumphosphat og over salg af foder, der indeholder dicalciumphosphat eller tricalciumphosphat.

- b) Mærknings- og følgesedler til foder, der indeholder dicalciumphosphat eller tricalciumphosphat, skal klart mærkes med teksten »Indeholder animalsk dicalciumphosphat/tricalciumphosphat — må ikke gives til drøvtyggere«.

- c) Foder i løs vægt, som indeholder dicalciumphosphat eller tricalciumphosphat, skal transporteres i køretøjer, der ikke samtidig transporterer drøvtyggerfoder. Hvis køretøjet efterfølgende anvendes til transport af drøvtyggerfoder, skal det rengøres grundigt efter en procedure, der er godkendt af den kompetente myndighed, for at undgå krydskontaminering.

- d) Det er forbudt at anvende og opbevare foder, der indeholder dicalciumphosphat eller tricalciumphosphat, på bedrifter, hvor der holdes drøvtyggere.

Uanset denne betingelse kan den kompetente myndighed tillade, at foder, der indeholder dicalciumphosphat eller tricalciumphosphat, anvendes og opbevares på bedrifter, hvor der holdes drøvtyggere, hvis det godtgøres, at der er gennemført forholdsregler på bedriften, som hindrer, at foder, der indeholder dicalciumphosphat eller tricalciumphosphat, gives til drøvtyggere.

- D. Følgende betingelser gælder for anvendelse af blodprodukter omhandlet i litra A, litra b), nr. iii), og blodmel omhandlet i litra A, litra c), samt foder indeholdende sådanne proteiner til fodring af henholdsvis andre opdrættede dyr end drøvtyggere og fisk:

- a) Blodet skal hidrøre fra EU-godkendte slagterier, der ikke slagter drøvtyggere, og som ikke er registreret som drøvtyggerslagteri, og det skal transporteres direkte til forarbejdningsanlægget i køretøjer, der udelukkende anvendes til transport af blod fra andre dyr end drøvtyggere. Hvis køretøjet tidligere har været anvendt til transport af blod fra drøvtyggere, skal det efter rengøring inspiceres af den kompetente myndighed før transport af blod fra andre dyr end drøvtyggere.

Uanset denne betingelse kan den kompetente myndighed tillade, at drøvtyggere slagtes på et slagteri, der samler blod fra andre dyr end drøvtyggere bestemt til fremstilling af blodprodukter og blodmel med henblik på anvendelse i foder til henholdsvis andre opdrættede dyr end drøvtyggere og fisk, hvis det pågældende slagteri har et godkendt kontrolsystem. Kontrolsystemet skal mindst sikre følgende:

- Slagtning af andre dyr end drøvtyggere skal foregå fysisk adskilt fra slagtning af drøvtyggere.
- Blod fra drøvtyggere skal indsamles, opbevares, transporteres og emballeres i faciliteter, der er fysisk adskilt fra faciliteter, hvor blod fra andre dyr end drøvtyggere indsamles, opbevares, transporteres og emballeres.
- Der skal regelmæssigt udtages prøver og foretages analyser af blod fra andre dyr end drøvtyggere med henblik på at påvise forekomst af drøvtyggerproteiner.

- b) Blodprodukterne og blodmelet skal fremstilles på en virksomhed, der udelukkende forarbejder blod fra andre dyr end drøvtyggere.

Uanset denne betingelse kan den kompetente myndighed tillade, at der fremstilles blodprodukter og blodmel til anvendelse i foder til henholdsvis andre opdrættede dyr end drøvtyggere og fisk på virksomheder, der forarbejder blod fra drøvtyggere, og som har et godkendt kontrolsystem i funktion for at undgå krydskontaminering. Kontrolsystemet skal mindst sikre følgende:

- Blod fra andre dyr end drøvtyggere skal forarbejdes i et lukket system, der er fysisk adskilt fra forarbejdning af blod fra drøvtyggere.
- Transport, opbevaring og emballering af råvarer i løs vægt og færdige produkter i løs vægt fremstillet af drøvtyggere skal foregå i faciliteter, der er fysisk adskilt fra faciliteter, hvor råvarer i løs vægt og færdige produkter i løs vægt fremstillet af andre dyr end drøvtyggere opbevares, transporteres og emballeres.
- Der skal regelmæssigt udtages prøver og foretages analyser af blodprodukter og blodmel fra andre dyr end drøvtyggere med henblik på at påvise forekomst af drøvtyggerproteiner.

- c) Foder, der indeholder blodprodukter eller blodmel, skal fremstilles på virksomheder, der ikke fremstiller foder til henholdsvis drøvtyggere eller andre opdrættede dyr end fisk, og som er godkendt til formålet af den kompetente myndighed.

Der gælder følgende undtagelser herfra:

- i) Der kræves ikke en særlig godkendelse til fremstilling af fuldfoder ud fra foderstoffer indeholdende blodprodukter eller blodmel for hjemmeblandere,
 - som er registreret af den kompetente myndighed
 - som, hvis der anvendes blodprodukter, udelukkende holder andre dyr end drøvtyggere, eller, hvis der anvendes blodmel, udelukkende holder fisk
 - som udelukkende fremstiller fuldfoder til brug på den samme bedrift, og
 - forudsat at foderstoffer, der indeholder blodprodukter eller blodmel, og som anvendes til fremstillingen, indeholder mindre end 50 % protein i alt.
- ii) Den kompetente myndighed kan godkende, at der fremstilles drøvtyggerfoder på virksomheder, som også fremstiller foder, der indeholder blodprodukter eller blodmel, til henholdsvis andre opdrættede dyr end drøvtyggere eller fisk, på følgende betingelser:
 - Foder i løs vægt og emballeret foder til drøvtyggere eller andre opdrættede dyr end fisk skal fremstilles i anlæg, der er fysisk adskilt fra anlæg, hvor der fremstilles foder, der indeholder henholdsvis blodprodukter eller blodmel.
 - Foder i løs vægt håndteres under opbevaring, transport og emballering i fysisk adskilte faciliteter på følgende måde:
 - a) foder til drøvtyggere holdes adskilt fra blodprodukter og fra foder, der indeholder blodprodukter
 - b) foder til andre opdrættede dyr end fisk holdes adskilt fra blodmel og fra foder, der indeholder blodmel.
 - Den kompetente myndighed skal i mindst fem år have adgang til registre over indkøb og anvendelse af blodprodukter og blodmel og over salg af foder, der indeholder blodprodukter eller blodmel.
- d) Mærkesedler til foder, der indeholder blodprodukter eller blodmel, skal klart mærkes med teksten »Indeholder blodprodukter — må ikke gives til drøvtyggere« eller »Indeholder blodmel — må kun gives til fisk«. Det samme skal klart anføres i det ledsagende handelsdokument eller sundhedscertifikat.
- e) Foder i løs vægt, der indeholder blodprodukter, skal transporteres i køretøjer, der ikke samtidig transporterer drøvtyggerfoder, og foder i løs vægt, der indeholder blodmel, skal transporteres i køretøjer, der ikke samtidig transporterer foder til andre opdrættede dyr end fisk. Hvis køretøjet efterfølgende anvendes til transport af foder til henholdsvis drøvtyggere eller andre opdrættede dyr end fisk, skal det rengøres grundigt efter en procedure, der er godkendt af den kompetente myndighed, for at undgå krydskontaminering.
- f) Det er forbudt at anvende og opbevare foder, der indeholder blodprodukter, på bedrifter, hvor der holdes drøvtyggere, og det er forbudt at anvende og opbevare foder, der indeholder blodmel, på bedrifter, hvor der holdes andre opdrættede dyr end fisk.

Uanset denne betingelse kan den kompetente myndighed tillade, at foder, der indeholder henholdsvis blodprodukter eller blodmel, anvendes og opbevares på bedrifter, hvor der holdes henholdsvis drøvtyggere eller andre opdrættede dyr end fisk, hvis det godtgøres, at der er gennemført forholdsregler på bedriften, som hindrer, at foder, der indeholder henholdsvis blodprodukter eller blodmel, gives til henholdsvis drøvtyggere eller andre opdrættede dyr end fisk.

III. Almindelige gennemførelsesbetingelser

- A. Dette bilag indskrænker ikke anvendelsen af bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1774/2002.
- B. Medlemsstaterne fører en ajourført liste over:
- a) slagterier, der er godkendt til opsamling af blod, jf. del II, litra D, litra a)
 - b) godkendte forarbejdningsanlæg, der fremstiller dicalciumphosphat, tricalciumphosphat, blodprodukter eller blodmel, og
 - c) virksomheder — bortset fra hjemmeblandere — der er godkendt til at fremstille foder, der indeholder fiskemel og proteiner nævnt i litra b), og som opfylder betingelserne i del II, litra B, litra c), litra C, litra a), og litra D, litra c).
- C. a) Forarbejdet animalsk protein i løs vægt, undtagen fiskemel, og produkter i løs vægt, herunder foder, organiske gødningsstoffer eller jordforbedringsmidler, der indeholder sådanne proteiner, skal opbevares og transporteres i faciliteter, der udelukkende anvendes hertil. Lagerrummet eller køretøjet må kun anvendes til andre formål, hvis det efter rengøring er blevet inspiceret af den kompetente myndighed.
- b) Fiskemel i løs vægt, jf. del II, litra A, litra b), nr. i), dicalciumphosphat og tricalciumphosphat i løs vægt, jf. del II, litra A, litra b), nr. ii), samt blodprodukter, jf. del II, litra A, litra b), nr. iii), og blodmel, jf. del II, litra A, litra c), skal opbevares og transporteres i lagerrum og køretøjer, der udelukkende anvendes hertil.
- c) Uanset litra b) gælder dog følgende:
- i) Lagerrum eller køretøjer kan anvendes til opbevaring og transport af foder, der indeholder samme protein.
 - ii) Lagerrum eller køretøjer kan anvendes til andre formål, hvis de er blevet inspiceret af den kompetente myndighed.
 - iii) Lagerrum og køretøjer, der transporterer fiskemel, kan anvendes til andre formål, hvis virksomheden har et kontrolsystem i funktion, der er godkendt af den kompetente myndighed, for at undgå krydskontaminering. Kontrolsystemet skal mindst omfatte følgende:
 - fortegnelser over det materiale, der er transporteret i køretøjet, og over rengøringen af køretøjet, og
 - regelmæssig udtagning af prøver og gennemførelse af analyser af det transporterede foder med henblik på at påvise forekomst af fiskemel.
- Den kompetente myndighed efterprøver ved hjælp af regelmæssige tilsyn på stedet, om nævnte kontrolsystem anvendes korrekt.
- D. Foder, herunder foder til selskabsdyr, der indeholder blodprodukter fremstillet af drøvtyggere eller andre forarbejdede animalske proteiner end fiskemel, må ikke fremstilles på virksomheder, der fremstiller foder til opdrættede dyr, undtagen foder til kødædende pelsdyr.

Foder i løs vægt, herunder foder til selskabsdyr, der indeholder blodprodukter fremstillet af drøvtyggere eller andre forarbejdede animalske proteiner end fiskemel, skal under opbevaring, transport og emballering håndteres fysisk adskilt fra faciliteter til foder i løs vægt til opdrættede dyr, undtagen foder til kødædende pelsdyr.

Foder til selskabsdyr og foder til kødædende pelsdyr, der indeholder dicalciumphosphat eller tricalciumphosphat, jf. del II, litra A, litra b), nr. ii), og blodprodukter, jf. del II, litra A, litra b), nr. iii), skal fremstilles og transporteres i overensstemmelse med henholdsvis litra C, litra a) og c), og litra D, litra c) og e), i del II.

- E. 1. Det er forbudt at eksportere forarbejdede animalske proteiner fremstillet af drøvtyggere og produkter, der indeholder sådanne forarbejdede animalske proteiner, til tredjelande.
2. Eksport af forarbejdede animalske proteiner fremstillet af andre dyr end drøvtyggere samt produkter, der indeholder sådanne proteiner, må kun tillades af den kompetente myndighed, hvis følgende betingelser overholdes:
- De er bestemt til anvendelsesformål, der ikke er forbudt i henhold til artikel 7.
 - Der skal, inden eksporten finder sted, indgås en skriftlig aftale med det pågældende tredjeland, ifølge hvilken det pågældende tredjeland forpligter sig til at overholde den endelige anvendelse og til ikke at reeksportere forarbejdede animalske proteiner og produkter, der indeholder sådanne proteiner, til anvendelsesformål, der er forbudt i henhold til artikel 7.
3. Medlemsstater, der tillader eksport i henhold til punkt 2, underretter via Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed Kommissionen og de øvrige medlemsstater om alle vilkår, der er aftalt med det pågældende tredjeland, med henblik på en effektiv gennemførelse af denne forordning.
- Punkt 2 og 3 finder ikke anvendelse på:
- eksport af fiskemel, forudsat at det opfylder betingelserne i del II, litra B
 - produkter, der indeholder fiskemel
 - foder til selskabsdyr.
- F. Den kompetente myndighed foretager dokumentkontrol og fysisk kontrol, herunder undersøgelser af foder i hele produktions- og distributionskæden, i overensstemmelse med direktiv 95/53/EF for at kontrollere, om det pågældende direktiv og denne forordning overholdes. Hvis der konstateres forekomst af forbudte animalske proteiner, anvendes direktiv 95/53/EF. Den kompetente myndighed kontrollerer regelmæssigt kompetencen hos laboratorier, der foretager analyser i forbindelse med den pågældende offentlige kontrol, navnlig ved at evaluere resultaterne af ringtest. Hvis kompetencen anses for utilfredsstillende, skal der som korrigerende foranstaltning mindst iværksættes efteruddannelse af laboratoriepersonalet.»
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1293/2005**af 5. august 2005****om ændring af forordning (EØF) nr. 2676/90 om fastsættelse af fælles analysemetoder for vin**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, særlig artikel 46, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der er efter anerkendte internationale kriterier fastsat en metode til måling af overtryk i perlevin og mousserende vin. Den nye beskrivelse af metoden blev vedtaget af Det Internationale Vinkontor (OIV) på generalforsamlingen i 2003.
- (2) Med metoden kan kontrollen af overtrykket i sådan vin foretages lettere og mere præcist.
- (3) Beskrivelsen af den almindelige metode i kapitel 37 i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2676/90 ⁽²⁾ er ikke længere aktuel, og derfor bør punkt

3 i kapitel 37 udgå. Desuden bør der indsættes en ajourført beskrivelse af metoden i et nyt kapitel i bilaget til forordningen.

- (4) Forordning (EØF) nr. 2676/90 bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EØF) nr. 2676/90 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. august 2005.

På Kommissionens vegne

Mariann FISCHER BOEL

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1188/2005 (EUT L 193 af 23.7.2005, s. 24).

⁽²⁾ EFT L 272 af 3.10.1990, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 355/2005 (EUT L 56 af 2.3.2005, s. 3).

BILAG

I bilaget til forordning (EØF) nr. 2676/90 foretages følgende ændringer:

1) I kapitel 37 »CARBONDIOXID« foretages følgende ændringer:

a) I afsnit 1 foretages følgende ændringer:

i) Overskriften affattes således: »1. METODENS PRINCIP«.

ii) Punkt 1.2 udgår.

b) I afsnit 2 affattes overskriften til punkt 2.3 således: »Beregning af det teoretiske overtryk«.

c) Afsnit 3 og 4 udgår.

2) Efter kapitel 37 indsættes et nyt kapitel 37a med følgende tekst:

»37a. Måling af overtryk i mousserende vin og perlevin

1. METODENS PRINCIP

Trykket måles med et afrometer (trykmåler) efter temperaturstabilisering og omrystning af flasken. Det angives i pascal (Pa) (metode af type I). Metoden finder også anvendelse på mousserende vin tilsat kulsyre og perlevin tilsat kulsyre.

2. APPARATUR

Det apparat, som overtrykket i flasker med mousserende vin og perlevin kan måles med, betegnes afrometer. Det kan være udformet forskelligt alt efter, hvordan flasken er lukket (skuekapsel, crown cork, korkprop eller plastprop).

2.1. Flasker med metalkapsel

Afrometeret består af tre dele (se fig. 1):

— En øvre del (skrue med hulnål), som består af manometer, håndskruegreb, gevindstykke, som passer ind i midterdelen, og hulnål til gennemboring af kapslen. Hulnålen er forsynet med et hul i siden, som står i forbindelse med manometeret. En pakning sørger for, at forbindelsen til kapslen på flasken er tæt.

— En midterdel til centrering af den øvre del. Når den skrues ned i den nedre del, holdes begge dele fast på flasken.

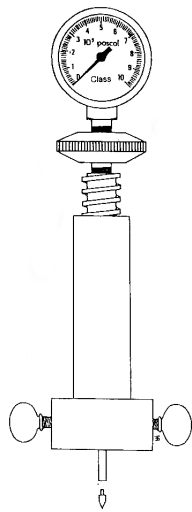
— En nedre del (bøjle) med en klemanordning, der kan skydes ind under flaskekraven, så bøjlen holdes fast. Med adaptere kan den tilpasses til forskellige flasketyper.

2.2. Flasker med prop

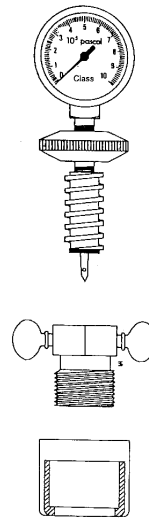
Afrometeret består af to dele (se fig. 2):

— En øvre del magen til det foregående apparats, dog med en længere hulnål. Hulnålen er et langt tyndt rør, som der kan sættes en spids på enden af, så nålen lettere kan trænge igennem proppen. Spidsen sidder løst og falder ned i vinen, når proppen er gennemboret.

- En nedre del bestående af en centreringsdel og en bundsektion, der hviler på proppen. I bundsektionen er der fire skruer, der holder det hele fast på proppen.

Figur 2: Afrometer til propper

Figur 1: Afrometer til metalkapsler

Bemærkninger vedrørende manometrene på de to apparattyper:

- De kan være mekaniske af bourdonrørstypen eller digitale med piezoelektrisk tryktransducer. I førstnævnte tilfælde skal bourdonrøret være af rustfrit stål.
- Skalaen skal være i pascal (forkortet Pa). For mousserende vin er det mest praktisk at anvende 10^5 pascal (10^5 Pa) eller kilopascal (kPa) som måleenhed.
- De kan være af forskellig klasse. Ved et manometers klasse forstås aflæsningens nøjagtighed i forhold til hele skalaen, udtrykt i procent (for eksempel manometer 1 000 kPa klasse 1 betyder, at apparatet har et højeste anvendelsestryk på 1 000 kPa og en aflæsningsnøjagtighed på ± 10 kPa). Det anbefales at anvende apparater af klasse 1 til nøjagtige målinger.

3. FREMGANGSMÅDE

Målingen foretages på flasker, som forud er temperaturstabiliseret i mindst 24 timer. Når kapsel eller prop (kork- eller plast-) er gennemboret, skal flasken straks omrystes kraftigt, indtil der er opnået konstant tryk, hvorefter aflæsningen kan foretages.

3.1. Flasker med kapsel

Bøjls klemmanordning skydes ind under flaskekraven. Midterdelen skrues i, så det hele sidder fast på flasken. Derefter skrues den øvre del ned i møtrikken. For at undgå gastab skal gennemboringen af kapslen ske således, at pakningen så hurtigt som muligt bliver trykket tæt mod kapslen. Endelig omrystes flasken kraftigt, indtil der er opnået konstant tryk, hvorefter aflæsningen kan foretages.

3.2. Flasker med prop

Der anbringes en spids på enden af hulnålen. Det samlede apparat anbringes på proppen. De fire skruer strammes om proppen. Den øvre del skrues i (hvorved nålen presses igennem proppen). Spidsen skal falde ned i flasken, før trykket kan forplante sig til manometeret. Aflæsningen kan foretages, når der er opnået konstant tryk. Efter aflæsningen samles spidsen op igen.

4. ANGIVELSE AF RESULTATER

Overtrykket ved 20 °C ($P_{\text{aph}_{20}}$) angives i pascal (Pa) eller i kilopascal (kPa). Angivelsen skal svare til manometerets nøjagtighed (f.eks. $6,3 \cdot 10^5$ Pa eller 630 kPa og ikke $6,33 \cdot 10^5$ Pa eller 633 kPa for et manometer klasse 1 med fuldskala 1 000 kPa).

Når måletemperaturen er forskellig fra 20 °C, korrigeres resultatet ved at multiplicere det målte tryk med den pågældende koefficient (se tabel 1).

Tabel 1

Forholdet mellem overtrykket P_{ph20} i perlevin eller mousserende vin ved 20 °C og overtrykket P_{ph_t} ved temperaturen t

°C	
0	1,85
1	1,80
2	1,74
3	1,68
4	1,64
5	1,59
6	1,54
7	1,50
8	1,45
9	1,40
10	1,36
11	1,32
12	1,28
13	1,24
14	1,20
15	1,16
16	1,13
17	1,09
18	1,06
19	1,03
20	1,00
21	0,97
22	0,95
23	0,93
24	0,91
25	0,88

5. KONTROL AF RESULTATERNE

Metode til direkte bestemmelse af fysiske parametre (metode af type I).

Kontrol af afrometre

Afrometre skal kontrolleres regelmæssigt (mindst en gang årligt).

Kontrollen udføres på prøvebænk. På denne måde kan det pågældende manometer sammenlignes med et parallelt monteret referencemanometer af højere klasse, som har en kendt relation til nationale standarder. Kontrollen benyttes til at sammenholde de to apparaters visning ved først stigende og derefter faldende tryk. Hvis der optræder en forskel, kan apparatet justeres ved hjælp af en stilleskrue.

Alle autoriserede laboratorier og bemyndigede organer har en sådan prøvebænk, som ligeledes kan fås hos manometerproducenter.»

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1294/2005**af 5. august 2005****om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 af 24. juni 1991 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler ⁽¹⁾, særlig artikel 13, andet led, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge de principper for økologisk produktion på bedrifterne, der er angivet i bilag I til forordning (EØF) nr. 2092/91, skal besætningen være opdrættet med økologisk foder. I en overgangsperiode, der udløber den 24. august 2005, er brugen af en begrænset del af konventionelt foder tilladt, hvis landmændene kan godtgøre, at der ikke er økologisk foder til rådighed.
- (2) Det tyder på, at der ikke vil blive udbudt tilstrækkelige mængder til at opfylde efterspørgslen efter økologiske fodermidler i Fællesskabet efter den 24. august 2005, specielt de proteinrige fodermidler, der er nødvendige for opdræt af enmavede dyr og i mindre grad til drøvtyggere.
- (3) Det er derfor nødvendigt at forlænge den overgangsperiode, hvori brugen af konventionelt foder er tilladt.

(4) Forordning (EØF) nr. 2092/91 bør ændres i overensstemmelse hermed.

(5) Da foranstaltningen haster, fordi bestemmelsen om brugen af konventionelt foder udløber den 24. august 2005, bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EØF) nr. 2092/91 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EØF) nr. 2092/91 affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 25. august 2005.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. august 2005.

På Kommissionens vegne

Mariann FISCHER BOEL

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 198 af 22.7.1991, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2254/2004 (EUT L 385 af 29.12.2004, s. 20).

BILAG

Del B i bilag I til forordning (EØF) nr. 2092/91 ændres som følger:

Punkt 4.8 affattes således:

»Uanset punkt 4.2 er brugen af en begrænset del af konventionelt foder af landbrugsoprindelse tilladt, hvis landmændene til medlemsstatens kontrolmyndigheds eller kontrolorgans tilfredshed godtgør, at de ikke er i stand til at fremskaffe udelukkende økologisk produceret foder.

Den højst tilladte andel af konventionelt foder pr. 12-måneders-periode er

a) for planteædere (herbivorer): 5 % i perioden fra 25. august 2005 til 31. december 2007

b) for andre arter:

— 15 % i perioden fra 25. august 2005 til 31. december 2007

— 10 % i perioden fra 1. januar 2008 til 31. december 2009

— 5 % i perioden fra 1. januar 2010 til 31. december 2011.

Disse tal beregnes på årsbasis som en procentdel af tørstofindholdet i foder af landbrugsoprindelse. Den højst tilladte procentdel af konventionelt foder i den daglige foderration undtagen i perioden hvert år, hvor dyrene er på sæsonbestemt græsningsskifte, er 25 %, beregnet som en procentdel af tørstoffet.»

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) nr. 1295/2005**af 5. august 2005****om fastlæggelse for produktionsåret 2004/05 af støttenedsættelse for kunsttørret foder**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

ordning for tørret foder ⁽⁴⁾ kan ydes støtte i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 603/95.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

(4) Af meddelelserne fremgår det, at den maksimale garanti-mængde for kunsttørret foder er overskredet med 16 %.

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 603/95 af 21. februar 1995 om den fælles markedsordning for tørret foder ⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 2, og

(5) Derfor bør støtten for kunsttørret foder nedsættes i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 603/95.

ud fra følgende betragtninger:

(6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Tørret Foder —

(1) Forordning (EF) nr. 603/95 blev med virkning fra den 1. april 2005 erstattet af Rådets forordning (EF) nr. 1786/2003 af 29. september 2003 om den fælles markedsordning for tørret foder ⁽²⁾. Sidstnævnte forordning anvendes fra den 1. april 2005, hvor produktionsåret 2005/06 begynder. Derfor bør forordning (EF) nr. 603/95 fortsat anvendes til fastsættelse af det endelige støttebeløb for produktionsåret 2004/05.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For produktionsåret 2004/05 nedsættes støtten for kunsttørret foder, jf. artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 603/95, til:

(2) I artikel 3, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 603/95 fastsættes de støttebeløb, der skal udbetales til forarbejdningsevirkomhederne for henholdsvis kunsttørret foder og soltørret foder inden for de maksimale garantimængder, der er angivet i artikel 4, stk. 1 og 3, i nævnte forordning.

— 64,36 EUR/t i Tjekkiet

— 56,40 EUR/t i Grækenland

(3) De mængder, som medlemsstaterne meddeler Kommissionen for produktionsåret 2004/05, jf. artikel 15, litra a), andet led, i Kommissionens forordning (EF) nr. 785/95 af 6. april 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 603/95 om den fælles markedsordning for tørret foder ⁽³⁾, omfatter de oplagrede mængder den 31. marts 2005, for hvilke der efter artikel 34 i Kommissionens forordning (EF) nr. 382/2005 af 7. marts 2005 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1786/2003 om den fælles markeds-

— 54,11 EUR/t i Spanien

— 57,02 EUR/t i Italien

— 63,24 EUR/t i Litauen

— 59,04 EUR/t i Ungarn

⁽¹⁾ EFT L 63 af 21.3.1995, s. 1. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.⁽²⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 114.⁽³⁾ EFT L 79 af 7.4.1995, s. 5. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1413/2001 (EFT L 191 af 13.7.2001, s. 8).

— 65,55 EUR/t i de øvrige medlemsstater.

⁽⁴⁾ EUT L 61 af 8.3.2005, s. 4.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. august 2005.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1296/2005**af 5. august 2005****om justering af den maksimale procentsats for B-afgiften i sukkersektoren og ændring af minimumsprisen for B-sukkerroer for produktionsåret 2005/06**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, særlig artikel 15, stk. 8, andet og tredje led, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 15, stk. 3 og 4, i forordning (EF) nr. 1260/2001 er det fastsat, at tab som følge af eksportforpligtelser for overskudsmængder af EF-sukker inden for bestemte lofter skal dækkes ved hjælp af produktionsafgifter, som opkræves for A- og B-sukker, A- og B-isoglucose og A- og B-inulinsirup.
- (2) I artikel 15, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1260/2001 er det fastsat, at hvis det samlede forventede tab for det løbende produktionsår ikke kan dækkes af det forventede provenu af basisproduktionsafgiften og B-afgiften på grund af deres lofter på henholdsvis 2 % og 30 % af interventionsprisen for hvidt sukker, justeres den maksimale procentsats for B-afgiften i det omfang, det er nødvendigt for at dække det samlede tab, uden at den dog må overstige 37,5 %.
- (3) Ifølge de foreliggende foreløbige data bliver provenuet, inden justeringen, af de afgifter, der skal opkræves for produktionsåret 2005/06, måske lavere end det beløb, der er fremkommet ved at multiplicere den overskudsmængde, der kan eksporteres, med gennemsnitstabet. Det

er derfor nødvendigt for ovennævnte produktionsår at sætte den maksimale procentsats for B-afgiften til 37,5 % af interventionsprisen for hvidt sukker.

- (4) I artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1260/2001 er minimumsprisen for B-sukkerroer fastsat til 32,42 EUR/t med forbehold af samme forordnings artikel 15, stk. 5, hvor der er fastsat en tilsvarende ændring af prisen på B-sukkerroer i tilfælde af justering af den maksimale procentsats for B-afgiften.
- (5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For produktionsåret 2005/06 forhøjes den maksimale procentsats for B-afgiften, der er omhandlet i artikel 15, stk. 4, første led, i forordning (EF) nr. 1260/2001, til 37,5 % af interventionsprisen for hvidt sukker.

Artikel 2

For produktionsåret 2005/06 ændres den minimumspris for B-sukkerroer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1260/2001, i henhold til nævnte forordnings artikel 15, stk. 5, til 28,84 EUR/t.

*Artikel 3*Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. august 2005.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 987/2005 (EUT L 167 af 29.6.2005, s. 12).

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUTNING

af 12. juli 2005

om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker

(2005/600/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 128, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

under henvisning til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union er anført Unionens mål om bl.a. at fremme økonomiske og sociale fremskridt og et højt beskæftigelsesniveau. I artikel 125 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab er det anført, at medlemsstaterne og Fællesskabet arbejder på at udvikle en samordnet strategi for beskæftigelse og især for fremme af en veluddannet, velkvalificeret og smidig arbejdsstyrke og arbejdsmarkeder, som reagerer på økonomiske forandringer.
- (2) Det Europæiske Råd lancerede på sit møde i Lissabon i marts 2000 en strategi, der var rettet mod bæredygtig økonomisk vækst med flere og bedre arbejdspladser og

større social samhørighed, og som havde langsigtede beskæftigelsesmål, men fem år senere er strategiens mål langt fra gennemført.

- (3) Forelæggelsen af en integreret pakke af retningslinjer for beskæftigelsen og overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker er et bidrag til refokuseringen af Lissabon-strategien på vækst og beskæftigelse. Det er den europæiske beskæftigelsesstrategi, der har den førende rolle i gennemførelsen af Lissabon-strategiens beskæftigelsesmål. Styrkelsen af den sociale samhørighed er ligeledes et afgørende element for Lissabon-strategiens succes. Omvendt vil den europæiske beskæftigelsesstrategis succes, som anført i den sociale dagsorden, bidrage til gennemførelse af større social samhørighed.
- (4) Som anført i konklusionerne fra Det Europæiske Råds forårsmøde den 22. og 23. marts 2005 må EU i endnu højere grad mobilisere alle egnede nationale og fælles virkemidler, herunder samhørighedspolitikken, inden for Lissabon-strategiens tre dimensioner — den økonomiske, den sociale og den miljømæssige — så man bedre udnytter de dermed forbundne synergieffekter som elementer i en bæredygtig udvikling.
- (5) Målene om fuld beskæftigelse, kvalitet i arbejdet, arbejdsproduktivitet og social samhørighed skal komme til udtryk i klare prioriteter: få flere folk i beskæftigelse, øge arbejdsudbuddet og modernisere de sociale beskyttelsessystemer, forbedre arbejdstageres og virksomheders omstillingsevne og arbejdsmarkedernes fleksibilitet og øge investeringen i menneskelig kapital gennem bedre uddannelse og færdigheder.
- (6) Beskæftigelsesretningslinjerne bør kun gennemrevideres hvert tredje år, og i de mellemliggende år indtil 2008 bør opdateringen heraf være stærkt begrænset.

⁽¹⁾ Udtalelse af 26.5.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Udtalelse af 31.5.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (7) Beskæftigelsesudvalget og Udvalget for Social Beskyttelse har udarbejdet en fælles udtalelse om de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse (2005-2008).
- (8) Rådets henstilling af 14. oktober 2004 om gennemførelsen af medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker ⁽¹⁾ er fortsat gyldig som referenceramme —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker, der er anført i bilaget, vedtages hermed.

Artikel 2

Retningslinjerne tages i betragtning i medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker, som der rapporteres om i de nationale reformprogrammer.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juli 2005.

På Rådets vegne

G. BROWN

Formand

⁽¹⁾ EUT L 326 af 29.10.2004, s. 47.

BILAG

BESKÆFTIGELSESPOLITIKKER (2005-2008)

(retningslinje 17-24 i de integrerede retningslinjer)

- Retningslinje 17: At gennemføre beskæftigelsespolitikker, der sigter mod fuld beskæftigelse, bedre kvalitet og produktivitet i arbejdet og styrket social og territorial samhørighed
- Retningslinje 18: At anlægge en livscyklustilgang til arbejde
- Retningslinje 19: At sikre rummelige arbejdsmarkeder, gøre det mere attraktivt at arbejde og sikre, at det for jobsøgende, herunder dårligt stillede, og ikke-erhvervsaktive betaler sig at arbejde
- Retningslinje 20: At forbedre matchningen af arbejdsmarkedsbehovene
- Retningslinje 21: At skabe større fleksibilitet kombineret med sikkerhed i beskæftigelsen og begrænse segmenteringen af arbejdsmarkedet, idet der samtidig tages behørigt hensyn til arbejdsmarkedsparternes rolle
- Retningslinje 22: At sikre beskæftigelsesfremmende udvikling af arbejdskraftomkostninger og lønfastsættelsesmekanismer
- Retningslinje 23: At udvide og forbedre investering i menneskelig kapital
- Retningslinje 24: At tilpasse uddannelsessystemerne til nye kompetencekrav.

Retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker

Medlemsstaterne fører i samarbejde med arbejdsmarkedets parter deres politikker med henblik på at gennemføre de mål og prioriteter for tiltag, der er anført nedenfor. Under hensyntagen til Lissabon-strategien fremmes medlemsstaternes politikker på afbalanceret vis:

- *Fuld beskæftigelse:* For at opretholde den økonomiske vækst og styrke den sociale samhørighed er det afgørende at opnå fuld beskæftigelse og nedbringe arbejdsløshed og erhvervsinaktivitet ved at øge udbud af og efterspørgsel efter arbejdskraft.
- *Bedre kvalitet og produktivitet i arbejdet:* En indsats for at øge beskæftigelsesfrekvenserne kræver, at det også bliver mere attraktivt at arbejde, at kvaliteten i arbejdet og arbejdsproduktivtetsvæksten forbedres, og at andelen af arbejdende fattige reduceres. Synergien mellem arbejds kvalitet, produktivitet og beskæftigelse må udnyttes fuldt ud.
- *Styrket social og territorial samhørighed:* Der skal en målrettet indsats til for at styrke social inklusion, forhindre udstødelse fra arbejdsmarkedet og støtte integration af dårligt stillede på arbejdsmarkedet og for at mindske regionale forskelle med hensyn til beskæftigelse, arbejdsløshed og arbejdsproduktivitet, især i tilbagestående regioner.

Hvis der skal gøres fremskridt, er det vigtigt med lige muligheder og bekæmpelse af diskrimination. Kønsmainstreaming og fremme af ligestilling mellem kønnene bør sikres i alle tiltag. Som led i en ny generationsoverskridende tilgang bør man især være opmærksom på de unges situation og gennemføre den europæiske ungdomspagt og på fremme af adgangen til beskæftigelse igennem hele arbejdslivet. Der må også gøres en særlig indsats for på linje med de nationale mål at opnå en væsentlig reduktion af det gab i beskæftigelsen, der gør sig gældende for dårligt stillede, herunder handicappede, samt mellem statsborgere fra tredjelande og EU-borgere.

Medlemsstaterne bør i deres indsats sikre en god styring af beskæftigelsespolitikkerne. De bør etablere et bredt partnerskab for forandring ved at inddrage parlamentariske instanser og interessenter, også på regionalt og lokalt niveau. De europæiske og nationale arbejdsmarkedsparter bør spille en central rolle. En række mål og benchmark, som er fastsat på EU-plan som led i den europæiske beskæftigelsesstrategi i forbindelse med retningslinjerne for 2003, er medtaget i slutningen af dette bilag og bør fortsat følges op af indikatorer og resultattavler. Medlemsstaterne tilskyndes ligeledes til at fastlægge deres egne forpligtelser og mål, hvori de bør tage hensyn til disse samt henstillingerne fra 2004, der er vedtaget på EU-plan.

God styring kræver også større effektivitet i allokeringen af administrative og finansielle midler. Efter aftale med Kommissionen bør medlemsstaterne benytte midlerne fra strukturfondene, især Den Europæiske Socialfond, til gennemførelse af den europæiske beskæftigelsesstrategi og rapportere om de tiltag, de iværksætter. Opmærksomheden bør især rettes mod en styrkelse af den institutionelle og administrative kapacitet i medlemsstaterne.

Retningslinje 17: At gennemføre beskæftigelsespolitikker, der sigter mod fuld beskæftigelse, bedre kvalitet og produktivitet i arbejdet og styrket social og territorial samhørighed.

Politikkerne skal bidrage til at opnå en gennemsnitlig beskæftigelsesfrekvens for Den Europæiske Union på samlet 70 %, på mindst 60 % for kvinder og på 50 % for ældre arbejdstagere (aldersgruppen 55-64 år) senest i 2010 og at nedbringe arbejdsløshed og erhvervsinaktivitet. Medlemsstaterne bør overveje at fastsætte nationale mål for beskæftigelsesfrekvensen.

For at nå disse mål bør indsatsen koncentreres om følgende prioriteter:

- Det skal gøres mere attraktivt at arbejde, arbejdsudbuddet skal øges, og de sociale beskyttelsessystemer skal moderniseres.
- Arbejdstageres og virksomheders omstillingsevne skal fremmes.
- Investeringen i menneskelig kapital skal øges gennem bedre uddannelse og færdigheder.

1. DET SKAL GØRES MERE ATTRAKTIVT AT ARBEJDE, ARBEJDSUDBUDET SKAL ØGES, OG DE SOCIALE BESKYTTELSESSYSTEMER SKAL MODERNISERES

En forhøjelse af beskæftigelsesniveauerne er den mest effektive måde at generere økonomisk vækst og fremme socialt rummelige økonomier på og samtidig sørge for et sikkerhedsnet for dem, der ikke er i stand til at arbejde. At fremme et øget arbejdsudbud inden for alle grupper, anlægge en livscyklustilgang til arbejdet og modernisere de sociale beskyttelsessystemer, så de har tilstrækkelige midler, er finansielt bæredygtige og kan reagere på ændrede behov i samfundet, er så meget desto vigtigere på grund af det forventede fald i antallet af personer i den erhvervsaktive alder. Der må udvises særlig opmærksomhed for at finde en løsning på det vedvarende gab, der er mellem mænds og kvinders beskæftigelse, og på de lave erhvervsfrekvenser for ældre arbejdstagere og unge, jf. den nye generationsoverskridende tilgang. Der må også tages fat om arbejdsløsheden blandt unge, som i gennemsnit ligger på det dobbelte af arbejdsløsheden i almindelighed. Der må skabes sådanne vilkår, at det bliver lettere at nå videre i arbejdet, uanset om der er tale om det første job, tilbagevendende til arbejdet efter orlov eller ønsket om at forlænge arbejdslevet. Kvaliteten i arbejdet, herunder løn og andre goder, arbejdsvilkår, tryghed i ansættelsen, adgang til livslang læring og karriereudsigter er af afgørende betydning, ligesom også støtte og incitamenter fra de sociale beskyttelsessystemer.

Retningslinje 18: At anlægge en livscyklustilgang til arbejde gennem:

- en fornyet indsats for at åbne veje til beskæftigelsen for unge mennesker og nedbringe arbejdsløsheden blandt dem, som det kræves i den europæiske ungdomspagt
- en målrettet indsats for at øge kvinders deltagelse og reducere kønsforskelle med hensyn til beskæftigelse, ledighed og løn
- en bedre balance mellem arbejde og privatliv og tilbud om børnepasningsmuligheder og pleje til andre pårørende til overkommelige priser
- støtte til aktiv aldring, herunder egnede arbejdsvilkår, forbedret (erhvervs-mæssig) sundhedsstatus og passende incitamenter til at arbejde og undgå tidlig tilbagetrækning
- moderne sociale beskyttelsessystemer, herunder pensions- og sundhedssystemer, som har tilstrækkelige sociale midler, er finansielt bæredygtige og kan reagere på ændrede behov, for eksempel på støtte deltagelse i og forbliven på arbejdsmarkedet og længere arbejdslev.

Se også integreret retningslinje »At sikre den økonomiske og finanspolitiske holdbarhed som grundlag for øget beskæftigelse« (nr. 2).

Det er vigtigt at lette adgangen til beskæftigelse for jobsøgende, at forebygge ledighed og sørge for, at de, der bliver ledige, fortsat har nær tilknytning til arbejdsmarkedet, og at øge deres arbejdssparathed, hvis erhvervsdeltagelsen skal øges, og social udstødelse skal bekæmpes. Det kræver, at barriererne på arbejdsmarkedet bliver nedbrudt, og at der i den forbindelse ydes hjælp til effektiv jobsøgning, at det bliver lettere at få adgang til uddannelse og andre aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger, og at det kan betale sig at arbejde, og at arbejdsløsheds- og fattigdomsfælder samt andre fælder, der kan føre til fastlåst erhvervsinaktivitet, udryddes. Der må udvises særlig opmærksomhed for at få dårligt stillede personer, herunder mindre kvalificerede arbejdstagere, ind på arbejdsmarkedet, blandt andet ved at udbygge de sociale ydelser og det sociale system, samt for at udvikle nye beskæftigelsespotentialer, der kan opfylde kollektive behov. At bekæmpe diskrimination, fremme adgangen til beskæftigelse for handicappede og integrere immigranter og mindretal er af særlig stor betydning.

Retningslinje 19: At sikre rummelige arbejdsmarkeder, gøre det mere attraktivt at arbejde og sikre, at det for jobsøgende, herunder dårligt stillede, og ikke-erhvervsaktive betaler sig at arbejde gennem:

- aktive, forebyggende arbejdsmarkedsforanstaltninger, omfattende identifikation af behov på et tidligt tidspunkt, jobsøgningsbistand, vejledning og træning som led i personlige handlingsplaner, de nødvendige sociale instanser, der skal støtte inklusionen på arbejdsmarkedet for de personer, der befinder sig længst væk fra dette, og medvirken til udryddelse af fattigdom
- løbende revision af positive og negative incitamenter, der følger af skatte- og overførselssystemer, herunder forvaltning af og betingelser for ydelser samt betydelig sænkning af høje marginale effektive skattesatser, navnlig for personer med lave indtægter, samtidig med at der sikres et tilstrækkeligt højt socialt beskyttelsesniveau
- udvikling af nye beskæftigelsespotentialer inden for tjenesteydelser til personer og virksomheder, navnlig på lokalt plan.

For at flere skal kunne finde bedre arbejde, er det også nødvendigt at styrke arbejdsmarkedsinfrastrukturen på nationalt plan og på EU-plan, blandt andet gennem EURES-nettene, således at man bedre kan foregribe og afhjælpe eventuelle misforhold. Arbejdstagermobilitet inden for EU er i den forbindelse af afgørende betydning og må sikres i fuldt omfang i forbindelse med traktaterne. Også det ekstra udbud af arbejdskraft, der stammer fra indvandring fra tredjelande, kræver fuld opmærksomhed på de nationale arbejdsmarkeder.

Retningslinje 20: At forbedre matchningen af arbejdsmarkedsbehovene gennem

- modernisering og styrkelse af arbejdsmarkedsinstitutionerne, især arbejdsformidlingerne, også med henblik på at sikre større gennemskuelighed i beskæftigelses- og uddannelsesmuligheder på nationalt plan og europæisk plan
- fjernelse af hindringerne for arbejdstageres mobilitet i hele Europa inden for rammerne af traktaterne
- bedre foregribelse af færdighedsbehov, mangler og flaskehalse på arbejdsmarkedet
- passende styring af økonomisk migration.

2. ARBEJDTAGERES OG VIRKSOMHEDERS OMSTILLINGSEVNE SKAL FREMMES

Europa må forbedre sin evne til at foregribe, udløse og absorbere økonomisk og social forandring. Det kræver beskæftigelsesfremmende arbejdsomkostninger, moderne former for arbejdstilrettelæggelse og velfungerende arbejdsmarkeder, der tillader mere fleksibilitet og samtidig sikkerhed i beskæftigelsen for at imødekomme både virksomheders og arbejdstageres behov. Det vil også kunne bidrage til at forhindre, at der opstår opdeltede arbejdsmarkeder, og nedbringe omfanget af sort arbejde.

I en mere og mere globaliseret økonomi, hvor nye markeder åbner, og der hele tiden indføres nye teknologier, bliver både virksomheder og arbejdstagere konfronteret med at skulle omstille sig, og de har muligheden for det. Disse strukturelle forandringer er generelt set fremmende for vækst og beskæftigelse, men de bringer også ændringer med sig, som er til skade for nogle arbejdstagere og virksomheder. Virksomhederne må blive mere fleksible, hvis de skal kunne reagere på pludselige ændringer i efterspørgslen efter deres varer og ydelser, tilpasse sig nye teknologier og hele tiden forny sig for fortsat at være konkurrencedygtige. De skal også imødekomme den stigende efterspørgsel efter kvalitet i arbejdet, der har at gøre med arbejdstageres personlige præferencer og familiemæssige forhold, og de skal kunne klare en aldrende arbejdsstyrke og færre yngre ansatte. For arbejdstagerne bliver arbejdslivet mere og mere komplekst, efterhånden som arbejdsmønstrene bliver mere forskelligartede og uregelmæssige, og de skal gennem flere og flere omstillinger hele livet igennem. Med økonomier, der ændrer sig hurtigt, og den hertil knyttede omstrukturering, skal de kunne klare nye måder at arbejde på, herunder den stigende udnyttelse af informations- og kommunikationsteknologier og ændringer i deres arbejdsstatus, og være indstillet på livslang læring. Det er også nødvendigt med geografisk mobilitet, hvis de skal have adgang til jobmuligheder mere bredt og i EU som helhed.

Retningslinje 21: At skabe større fleksibilitet kombineret med sikkerhed i beskæftigelsen og begrænse segmenteringen af arbejdsmarkedet, idet der samtidig tages behørigt hensyn til arbejdsmarkedsparternes rolle, gennem:

- tilpasning af arbejdslovgivningen, med eventuel revision af de forskellige aftale- og arbejdstidsordninger
- håndtering af problematikken med sort arbejde
- bedre foregribelse og positiv styring af forandring, herunder økonomisk omstrukturering, især forandringer, der har tilknytning til handelsåbning, således at de sociale omkostninger bringes ned, og det bliver lettere at omstille sig
- fremme og udbredelse af innovative, smidige former for arbejdstilrettelæggelse for at forbedre kvaliteten i arbejdet og arbejdsproduktiviteten, herunder sundheden og sikkerheden
- støtte til ændring af erhvervsmæssig status, herunder uddannelse, selvstændig virksomhed, virksomhedsoprettelse og geografisk mobilitet.

Jf. ligeledes integreret retningslinje »At fremme større sammenhæng mellem makroøkonomiske politikker, struktur- og beskæftigelsespolitikker« (nr. 5).

For at maksimere jobskabelse, opretholde konkurrenceevnen og bidrage til de almindelige økonomiske rammer bør den overordnede lønudvikling være på linje med produktivitetsvæksten i konjunkturforløbet og afspejle arbejdsmarkedssituationen. Det kan også være nødvendigt at forsøge at reducere de indirekte lønomkostninger og revidere skattebøgen for at fremme jobskabelse, især for lavtlønsbeskæftigede.

Retningslinje 22: At sikre beskæftigelsesfremmende udvikling af arbejdskraftomkostninger og lønfastsættelsesmekanismer gennem:

- tilskyndelse af arbejdsmarkedets parter til inden for deres eget ansvarsområde at opstille de rette rammer for lønfastsættelse, som afspejler produktivets- og arbejdsmarkedsudfordringer på alle relevante niveauer, og hvormed der undgås kønsbestemte lønforskelle
- revision af de indirekte lønomkostningers indvirkning på beskæftigelsen og eventuelt tilpasning af deres struktur og niveau, især for at reducere lavtlønnes skattebyrde.

Jf. ligeledes integreret retningslinje »At sikre, at lønudviklingen bidrager til makroøkonomisk stabilitet og vækst« (nr. 4).

3. INVESTERINGEN I MENNESKELIG KAPITAL SKAL ØGES GENNEM BEDRE UDDANNELSE OG FÆRDIGHEDER

Europa må investere mere i menneskelig kapital. Der er alt for mange mennesker, der ikke kommer ind på arbejdsmarkedet, fordi de mangler færdigheder eller ikke har de rette færdigheder. For at kunne fremme adgangen til beskæftigelse for alle aldre, øge produktivetsniveauet og kvaliteten i arbejdet har EU brug for en højere og mere effektiv investering i menneskelig kapital og livslang læring, hvilket er til fordel for enkeltpersoner, virksomheder, økonomien og samfundet.

Videnbaserede og servicebaserede økonomier kræver forskellige færdigheder fra det traditionelle erhvervsliv; færdigheder, som også hele tiden skal opdateres i forbindelse med teknologiske ændringer og innovation. Hvis arbejdstagerne vil blive i arbejde og komme videre, må de erhverve flere færdigheder og jævnligt forny dem. Virksomhedernes produktivitet afhænger af, om de kan bygge på og fastholde en arbejdsstyrke, der kan tilpasse sig forandring. Staten må sørge for, at uddannelsesniveauet forbedres, og at unge udstyres med de nødvendige nøglekompetencer, sådan som det er anført i den europæiske ungdomspagt. Alle interessenter må mobiliseres, så der kan udvikles en rigtig kultur med livslang læring begyndende så tidligt som muligt. For at opnå en væsentlig forøgelse af den offentlige og private investering i menneskelige ressourcer per capita og sikre disse investeringers kvalitet og effektivitet er det vigtigt at sørge for, at omkostninger og ansvar bliver rimeligt og gennemskueligt fordelt mellem alle aktører. Medlemsstaterne bør udnytte strukturfondene og Den Europæiske Investeringsbank bedre til investering i almen og faglig uddannelse. For at nå disse mål forpligter medlemsstaterne sig til at indføre alsidige strategier for livslang læring inden 2006 og gennemføre arbejdsprogrammet »Uddannelse og erhvervsuddannelse 2010«.

Retningslinje 23: At udvide og forbedre investering i menneskelig kapital gennem:

- integrerede uddannelses- og erhvervsuddannelsespolitikker og en indsats for betydelig lettere adgang til erhvervsfaglig grunduddannelse og sekundær og højere uddannelse, herunder lærlingeuddannelse og iværksætteruddannelse
- betydelig reduktion af antallet af elever, der forlader skolen tidligt
- effektive strategier til livslang læring, der er åbne for alle i skoler, virksomheder, offentlige myndigheder og privatpersoner i henhold til de på europæisk plan indgåede aftaler, blandt andet passende incitamenter og omkostningsdeling med henblik på at øge deltagelsen i efter- og videreuddannelse gennem hele livet, især for lavtuddannede og ældre arbejdstagere.

Jf. ligeledes integreret retningslinje »At øge og forbedre investeringerne i FoU, navnlig fra det private erhvervsliv« (nr. 7).

Det er ikke nok at sætte ambitiøse mål og få alle aktører til at øge investeringsniveauet. For at der i praksis kan opnås en balance mellem udbud og efterspørgsel, må systemerne til livslang læring være overkommelige i pris, de skal være tilgængelige og kunne reagere på ændrede behov. Det er nødvendigt at tilpasse uddannelsessystemerne og øge deres kapacitet, hvis deres arbejdsmarkedsrelevans, deres evne til at reagere på behovene i en videnbaseret økonomi og et videnbaseret samfund og deres effektivitet skal forbedres. Med ikt bliver der lettere adgang til læring, og det bliver lettere at skræddersy læringen til arbejdstagernes og arbejdsgivernes behov. Der må også være større mobilitet både hvad angår arbejde og læring, hvis der skal være adgang til jobmuligheder mere bredt i EU som helhed. De tilbageværende hindringer for mobilitet på det europæiske arbejdsmarked må fjernes, navnlig de hindringer, der vedrører anerkendelse og gennemsigthed af kvalifikationer og kompetencer. Det er vigtigt, at der bliver gjort brug af de vedtagne europæiske instrumenter og referencer for at støtte reformer af de nationale uddannelsessystemer som nævnt i arbejdsprogrammet »Uddannelse og erhvervsuddannelse 2010«.

Retningslinje 24: At tilpasse uddannelsessystemerne til nye kompetencekrav gennem:

- forøgelse og sikring af tiltrækningskraft, åbenhed og kvalitetsnormer for uddannelse, udvidelse af udbuddet af uddannelsesmuligheder og sikring af fleksible læringsforløb samt bedre muligheder for mobilitet for studerende og personer under uddannelse
- lettere og mere diversificeret adgang for alle til uddannelse og viden gennem tilrettelæggelse af arbejdstiden, tjenesteydelser til støtte for familierne, erhvervsvejledning og, når det er relevant, nye former for udgiftsdeling
- opfyldelse af nye erhvervmæssige behov, nøglekompetencer og fremtidige færdighedskrav gennem en bedre definition og gennemskuelighed af kvalifikationer, anerkendelse heraf og validering af ikke-formel og uformel læring.

Mål og benchmark, der er fastsat som led i den europæiske beskæftigelsesstrategi

Følgende mål og benchmark blev vedtaget i forbindelse med den europæiske beskæftigelsesstrategi i 2003:

- alle arbejdsløse tilbydes en ny start, inden de har været arbejdsløse i seks måneder, når det drejer sig om unge mennesker, eller i tolv måneder, når der er tale om voksne. Tilbuddet kan være i form af uddannelse, omskoling, praktik, et job eller en anden beskæftigelsesforanstaltning, i givet fald kombineret med fortsat hjælp til jobsøgning
- 25 % af alle langtidsledige bør senest i 2010 deltage i en aktiv foranstaltning i form af uddannelse, omskoling, praktik eller en anden beskæftigelsesforanstaltning med henblik på at nå op på gennemsnittet i de tre medlemsstater, der er nået længst
- alle ledige job, der tilbydes via medlemsstaternes arbejdsformidling, skal tilbydes og kunne søges af ansøgere fra hele EU
- den effektive gennemsnitlige pensioneringsalder er forhøjet med fem år i EU som helhed senest i 2010 (sammenlignet med 59,9 år i 2001)
- senest i 2010 tilbydes der børnepasning for mindst 90 % af alle børn i aldersgruppen fra tre år og op til den skolepligtige alder og for mindst 33 % af alle børn mellem 0-3 år
- en gennemsnitlig frafaldsprocent i skolerne i EU på højst 10 %
- senest i 2010 bør mindst 85 % af de 22-årige i EU have en uddannelse på gymnasialt niveau eller derover
- gennemsnitligt bør mindst 12,5 % af den voksne befolkning i den arbejdsdygtige alder (25-64-årige) i EU deltage i livslang læring.

RÅDETS HENSTILLING

af 12. juli 2005

vedrørende de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker (2005-2008)

(2005/601/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

gennemførelsen og øge følelsen af ejerskab over for Lissabon-strategien.

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 99, stk. 2,

Disse overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker (BEPG) afspejler således den nye start på Lissabon-strategien og er koncentreret om de økonomiske politikkers bidrag til større vækst og flere arbejdspladser. Afsnit A i BEPG omhandler det bidrag, som de makroøkonomiske politikker kan yde i den forbindelse. Afsnit B fokuserer på de foranstaltninger og politikker, som medlemsstaterne bør gennemføre for at styrke viden og innovation med henblik på vækst og gøre Europa til et mere attraktivt sted at investere og arbejde i. I overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Bruxelles (den 22. og 23. marts 2005) bør BEPG som et generelt instrument for samordning af de økonomiske politikker fortsat omfatte hele viften af makro- og mikroøkonomiske politikker samt beskæftigelsespolitikken, for så vidt der er et samspil mellem denne og de økonomiske politikker; BEPG skal sikre den generelle økonomiske sammenhæng mellem strategiens tre strenge. De eksisterende mekanismer for multilateral overvågning finder fortsat anvendelse for BEPG.

som henviser til Kommissionens henstilling,

som henviser til Det Europæiske Råds drøftelse den 16.-17. juni 2005, og

som tager i betragtning, at Europa-Parlamentet har vedtaget en beslutning om Kommissionens henstilling,

HENSTILLER:

Disse retningslinjer finder anvendelse for alle medlemsstater og for Fællesskabet. De skal styrke sammenhængen i de reformforanstaltninger, der er indeholdt i medlemsstaternes nationale reformprogrammer, og vil blive suppleret af Lissabon-fællesskabsprogrammet 2005-2008, der omfatter samtlige tiltag, der skal iværksættes på fællesskabsplan til fremme af vækst og beskæftigelse. Ved gennemførelsen af alle relevante aspekter af disse retningslinjer skal der tages hensyn til kønsmainstreaming.

INDLEDNING

Det Europæiske Råd i marts 2005 **relancerede Lissabon-strategien med fornyet fokus på vækst og beskæftigelse i Europa** ⁽¹⁾. Med denne beslutning har stats- og regeringscheferne givet et klart budskab om Unionens prioriteter for de kommende år. Europa må fokusere sine politikker yderligere på vækst og beskæftigelse for at nå Lissabon-målene på baggrund af en sund makroøkonomisk politik og inden for rammer, der sigter mod social samhørighed og miljømæssig bæredygtighed, som er vigtige søjler i Lissabon-strategien.

DEN ØKONOMISKE SITUATION I EU

Den økonomiske aktivitet i EU, der fra midten af 2003 var præget af øget dynamik, afdæmpedes i andet halvår af 2004 under påvirkning af ydre faktorer såsom høje og ustabile oliepriser, det nedsatte væksttempo i verdenshandelen og den høje eurokurs. Den manglende modstandsdygtighed i visse europæiske økonomier kan også delvis skyldes vedvarende strukturelle svagheder. Væksten i det reale BNP forventes at fortsætte i moderat tempo i 2005, men det samlede årlige gennemsnit vil uundgåeligt være præget af, at udgangspunktet fra 2004 blev lavere end forventet. Den indenlandske efterspørgsels bidrag til opsvinget har foreløbig været forskelligt i de forskellige medlemsstater, men der forventes en gradvis styrkelse i løbet af året understøttet af gunstige finansieringsvilkår (herunder lave realrenter) og et afdæmpet inflationspres.

Gennemførelsen af Lissabon-dagsordenen må have en særlig bevågenhed. For at nå disse mål må Unionen i højere grad mobilisere alle ressourcer både nationalt og på fællesskabsplan, så synergiene mellem disse kan udnyttes bedre. Endvidere kan inddragelsen af relevante interessenter bidrage til at øge bevidstheden om behovet for vækst og stabilitetsorienterede makroøkonomiske politikker og strukturreformer, forbedre kvaliteten af

⁽¹⁾ Konklusionerne fra Det Europæiske Råd i marts 2005, (http://ue.eu.int/cms3_fo/showPage.asp?lang=en&id=432&mode=g&name).

Det økonomiske opsving har i vid udstrækning været afhængigt af en fornyet global vækst og en hurtig stigning i verdenshandelen. Efterhånden som den globale vækstcyklus når sit toppunkt og kan absorbere de afdæmpende virkninger af de højere verdensmarkedspriser på olie, vil der blive lagt stadig mere vægt på den indenlandske efterspørgsel i EU med henblik på at få mere gang i opsvinget. Strukturpolitikker og makroøkonomiske politikker skal ses på baggrund af en situation, hvor priserne på råvarer, navnlig olie, stiger, mens der er et nedadgående pres på priserne på industriprodukter. En tilbagevenden til de potentielle vækstrater i EU er derfor i vid udstrækning betinget af øget tillid i erhvervslivet og hos forbrugerne samt af en gunstig økonomisk udvikling på verdensplan, blandt andet med hensyn til oliepriser og valutakurser. På denne baggrund er det vigtigt, at den økonomiske politik er tillidsvækkende og dermed bidrager til at skabe betingelser for øget indenlandsk efterspørgsel og jobskabelse på kort sigt, og at strukturreformerne bidrager til et øget vækstpotentiale på mellemlang sigt.

Ledigheden forventes at falde, om end langsomt, til 8,7 % i 2006. Den samlede beskæftigelsesfrekvens anslås at ligge på 63,0 % for EU-25 i 2003, hvilket er betydeligt lavere end det vedtagne mål på 70 %. For kvindernes beskæftigelsesfrekvens er målet at nå op på 60 %; fremskridtene har dog været langsomme, og frekvensen er nu på 55,1 % for EU-25, men forventes at blive bedre igen. Beskæftigelsesfrekvensen for ældre arbejdstagere fortsatte med at stige til lige over 40,2 %, men der er et stort spring op til de 50 %, der er målet for 2010. Samtidig har fremskridtene med at forbedre kvaliteten i arbejdet været blandede, og den økonomiske afmatning har sat problemerne med social inklusion mere i fokus. Langtidsledigheden er begyndt at stige igen efter flere års fald og vil sandsynligvis ikke falde igen i nær fremtid.

Trægheden i det økonomiske opsving i EU giver anledning til fortsat bekymring. EU's økonomi er i mange henseender længere væk fra sit mål om at blive den mest konkurrencedygtige økonomi i verden, end det var tilfældet i marts 2000. På baggrund heraf er kløften mellem Europas vækstpotentiale og dets økonomiske partners vækstpotentiale ikke blevet væsentligt mindre.

— En første forklaring på de fortsat utilfredsstillende resultater i Unionens økonomi er, at **arbejdskraftinputtet fortsat er forholdsvis lavt**. På baggrund af medlemsstaternes indsats er beskæftigelsesfrekvensen steget fra 61,9 % i 1999 til 63,0 % i 2003. Men der er stadig meget, der skal forbedres, især for unge og ældre arbejdstageres vedkommende, hvis Lissabon-målene skal nås.

— En anden nøgleforklaring på EU's dårlige resultater er, at **produktivitetens væksten er lav**. Produktivitetens væksten har været nedadgående i flere årtier.

AFSNIT A

MAKROØKONOMISKE POLITIKKER FOR VÆKST OG BESKÆFTIGELSE ⁽¹⁾

A.1. Makroøkonomiske politikker, der skaber grundlag for mere vækst og flere arbejdspladser

At sikre økonomisk stabilitet for at øge beskæftigelses- og vækstpotentialet

Sunde makroøkonomiske politikker er en vigtig forudsætning for en afbalanceret økonomisk ekspansion og en fuld udnyttelse af det aktuelle vækstpotentiale. De er også afgørende, hvis der skal skabes rammevilkår, der vil fremme et passende opsparings- og investeringsniveau samt en stærkere drejning af sidstnævnte i retning af viden og innovation, således at økonomien kan udvikle sig hen imod en varig, højere og ikke-inflatorisk vækst og beskæftigelse. Dette vil medvirke til at fastholde gunstige lange renter og bidrage til rimelige valutakursudviklinger. Når virksomheder og enkeltpersoner lægger planer for fremtiden, må de kunne have tillid til, at prisstabiliteten vil blive fastholdt.

Pengepolitikkerne kan bidrage hertil ved at tage sigte på prisstabilitet samt, uden at dette mål berøres heraf, ved at understøtte andre generelle økonomiske politikker med henblik på vækst og beskæftigelse. For de nye medlemsstater er det vigtigt, at pengepolitikkerne bidrager til at opnå en holdbar real — og nominal — konvergens. Valutakursregimerne er en vigtig del af den overordnede ramme for den økonomiske politik og pengepolitikken og bør være orienteret mod opnåelse af en real og holdbar nominal konvergens. Deltagelse i ERM II på et passende tidspunkt efter tiltrædelsen vil være en hjælp i disse bestræbelser. Nogle af disse medlemsstater står over for endnu en udfordring i deres makroøkonomiske politik, idet de skal holde deres underskud på de løbende poster under et vist niveau, hvor der er sikkerhed for sund ekstern finansiering. I den forbindelse vil en stram finanspolitik være afgørende for at reducere underskuddet på de løbende poster.

⁽¹⁾ Når medlemsstaterne gennemfører de følgende politiske retningslinjer, skal de være opmærksomme på, at de landespecifikke henstillinger, der blev udstedt i forbindelse med Rådets henstilling af 26. juni 2003 om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politik (for perioden 2003-2005), som de foreligger efter opdateringen i Rådets henstilling af 5. juli 2004 om 2004-opdateringen af disse retningslinjer, stadig har gyldighed som referenceramme.

Hvis der opnås en sund budgetstilling, vil de automatiske budgetstabilisatorer kunne virke fuldt ud og symmetrisk over konjunkturforløbet og derved stabilisere outputtet omkring en højere og holdbar væksttrend. For de medlemsstater, der allerede har opnået sunde budgetstillinger, er udfordringen nu at fastholde denne stilling. For de øvrige medlemsstaters vedkommende er det vigtigt, at de træffer alle de korrigerende foranstaltninger, der er nødvendige for at nå deres mellemfristede budgetmål, især hvis de økonomiske forhold forbedres, samt at de undgår procykliske politikker og opnår en situation, hvor der er tilstrækkelig plads til, at de automatiske stabilisatorer kan virke fuldt ud over konjunkturforløbet inden den næste økonomiske nedgang. I overensstemmelse med Økofin-Rådets rapport »En bedre gennemførelse af stabilitets- og vækstpacten«, der blev godkendt af Det Europæiske Råd (den 22.-23. marts 2005), bør det mellemfristede budgetmål differentieres for de enkelte medlemsstater for at tage hensyn til forskelligheden i de økonomiske og budgetmæssige stillinger og udviklinger samt i den finanspolitiske risiko for de offentlige financers holdbarhed, også i lyset af fremtidige demografiske ændringer. De krav i stabilitets- og vækstpacten, der gælder for euroområdet, gælder også for de medlemsstater, der deltager i ERM II.

Retningslinje nr. 1. For at sikre økonomisk stabilitet med henblik på bæredygtig vækst 1. bør medlemsstaterne i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpacten overholde deres mellemfristede budgetmål. Så længe dette mål ikke er nået, bør de træffe alle de korrigerende foranstaltninger, der er nødvendige for at nå det. Medlemsstaterne bør undgå procykliske finanspolitikker. Endvidere skal de medlemsstater, der har uforholdsmæssigt store underskud, træffe virkningsfulde foranstaltninger for at sikre en hurtig korrektion af de uforholdsmæssigt store underskud; 2. bør medlemsstater med et underskud på de løbende poster, som der er risiko for er uholdbart, arbejde på at korrigere underskuddet ved at gennemføre strukturreformer, ved at fremme den eksterne konkurrenceevne, og, hvis det er relevant, ved at bidrage til at korrigere det gennem deres finanspolitik. Se også den integrerede retningslinje »For at kunne bidrage til en dynamisk, velfungerende ØMU« (nr. 6).

Sikring af den langsigtede økonomiske bæredygtighed i lyset af Europas aldrende befolkning

Aldringen af befolkningen i Europa giver alvorlige risici for den langsigtede bæredygtighed af EU's økonomi. Ifølge de seneste fremskrivninger vil EU's befolkning i den erhvervsdygtige alder (15-64 år) i 2050 være 18 % lavere end i 2000, og antallet af personer over 65 år vil være steget med 60 %. Det medfører ikke alene en højere forsørgerbyrde, men betyder også, at medmindre der gøres en indsats nu for at sikre den langsigtede finanspolitiske holdbarhed, kan gældsbyrden vokse på grund af stigningen i de aldersrelaterede offentlige udgifter, der kan blive et lavere potentielt output pr. indbygger, fordi der bliver færre personer i den erhvervsdygtige alder, og der kan blive problemer i fremtiden med finansiering af pensions-, socialsikrings- og sundhedssystemerne.

Medlemsstaterne bør afhjælpe de økonomiske virkninger af aldringen ved — som led i den veletablerede trestrengede strategi til imødegåelse af aldringens budgetmæssige virkninger — at reducere gælden i et tilfredsstillende tempo og skabe incitamenter, der kan hæve beskæftigelsesfrekvenserne og øge arbejdskraftudbuddet, således at virkningen af det fremtidige fald i antallet af personer i den erhvervsdygtige alder udlignes. Trods den seneste stigning i beskæftigelsesfrekvensen til 63,0 % i 2003 er denne stadig forholdsvis lav, hvilket indikerer, at Europa har en uudnyttet arbejdskraftreserve. Der er således gode muligheder for yderligere forbedringer, især hvad angår kvinder, unge og ældre arbejdstagere. Ifølge denne strategi er det også vigtigt at modernisere de sociale beskyttelsessystemer for at sikre, at de er finansielt levedygtige, ved at give personer i den erhvervsdygtige alder incitamenter til at være aktive på arbejdsmarkedet og samtidig sikre, at disse systemer opfylder deres mål med hensyn til adgang og adækvat funktion. Navnlige vil et bedre samspil mellem de sociale beskyttelsessystemer og arbejdsmarkedet kunne fjerne forvriddinger og tilskynde folk til at blive længere på arbejdsmarkedet set på baggrund af den øgede forventede levetid.

Retningslinje nr. 2. For at sikre den økonomiske og finanspolitiske holdbarhed som grundlag for øget beskæftigelse bør medlemsstaterne i lyset af de forventede omkostninger i forbindelse med befolkningens aldring 1. sørge for, at den offentlige gæld nedbringes i et tilfredsstillende tempo, så de offentlige finanser styrkes; 2. reformere og styrke pensions-, socialsikrings- og sundhedssystemerne for at sikre, at de er finansielt levedygtige, tilgængelige og socialt adækvate, og 3. træffe foranstaltninger, der kan øge arbejdsmarkedsdeltagelsen og arbejdskraftudbuddet, især hvad angår kvinder, unge og ældre arbejdstagere, samt fremme en livscyklustilgang til arbejde for at øge antallet af arbejdstimer i økonomien. Se også den integrerede retningslinje »At anlægge en livscyklustilgang til arbejdet« (nr. 18 samt nr. 4, 19 og 21).

Fremme af en vækst- og beskæftigelsesorienteret samt effektiv ressourceallokering

Det er nødvendigt, at der findes veludformede skatte- og udgiftssystemer, der fremmer en effektiv ressourceallokering, hvis den offentlige sektor i fuldt omfang skal kunne bidrage til vækst og beskæftigelse uden at skade målene om økonomisk stabilitet og bæredygtighed. Det kan opnås ved at omdirigere udgifterne til vækstfremmende kategorier som forskning og udvikling (FoU), fysisk infrastruktur, miljøvenlige teknologier, menneskelig kapital og viden. Medlemsstaterne kan også bidrage til at kontrollere andre udgiftskategorier ved at benytte udgiftsregler og resultatbudgettering og ved at indføre vurderingsmekanismer, der kan sikre, at de enkelte reformforanstaltninger og overordnede reformpakker er velgennemtænkte. En nøgleprioritet for EU's økonomi er at sikre, at skattestruktur og samspillet mellem dem og overførselsystemerne fremmer et højere vækstpotentiale gennem mere beskæftigelse og investering.

Retningslinje nr. 3. For at fremme en vækst- og beskæftigelsesorienteret samt effektiv ressourceallokering bør medlemsstaterne, uden at det skader retningslinjerne om økonomisk stabilitet og bæredygtighed, rette sammensætningen af de offentlige udgifter over mod væksthæmmende kategorier i overensstemmelse med Lissabon-strategien, tilpasse skattestrukturene, så de styrker vækstpotentialet, sikre, at der findes mekanismer, der gør det muligt at vurdere forholdet mellem de offentlige udgifter og gennemførelsen af de politiske målsætninger, og sikre reformpakkernes overordnede sammenhæng. Se også den integrerede retningslinje »At tilskynde til bæredygtig ressourceanvendelse og styrke synergiene mellem miljøbeskyttelse og vækst« (nr. 11).

Sikkerhed for, at lønudviklingen bidrager til vækst og stabilitet og supplerer strukturreformerne

Lønudviklingen kan bidrage til stabile makroøkonomiske forhold og til et beskæftigelsesfremmende policy-miks, forudsat at reallønstigningerne er i overensstemmelse med den underliggende produktivitetsvækstrate på mellemlang sigt og er forenelige med en rentabilitet, der giver mulighed for produktivitets-, kapacitets- og beskæftigelsesfremmende investeringer. Det kræver, at midlertidige faktorer såsom variationer i produktiviteten forårsaget af cykliske faktorer eller engangsstigninger i den samlede inflationsrate ikke forårsager en uholdbar tendens i lønvæksten, og at lønudviklingen afspejler lokale arbejdsmarkedsforhold.

På grund af det fortsatte opadgående pres på olie- og råvarepriserne må der holdes øje med, hvordan lønaftaler og stigninger i arbejdsomkostningerne indvirker på prisstabiliteten og priskonkurrenceevnen. Det faktum, at denne sekundære virkning endnu ikke har vist sig, er glædeligt. Disse problemstillinger må indgå i den løbende dialog og informationsudveksling mellem de pengepolitiske og finanspolitiske myndigheder og arbejdsmarkedets parter via den makroøkonomiske dialog.

Retningslinje nr. 4. For at sikre, at lønudviklingen bidrager til makroøkonomisk stabilitet og vækst, og for at øge omstillings- evnen bør medlemsstaterne sørge for de rette rammebetingelser for lønforhandlingsystemerne med fuld respekt for arbejdsmarkedsparternes rolle med henblik på at fremme en udvikling i de nominelle løn- og arbejdskraftomkostninger, der er forenelig med prisstabilitet og produktivitetstendensen på mellemlang sigt, under hensyntagen til forskelle i kvalifikationer og lokale arbejdsmarkedsforhold. Se også den integrerede retningslinje »At sikre en udvikling af arbejdskraftomkostningerne og lønfastsættelsesmekanismer, der er fremmende for beskæftigelsen« (nr. 22).

Fremme af sammenhængende makroøkonomiske politikker, struktur- og beskæftigelsespolitikker

Formålet med sunde makroøkonomiske politikker er at skabe betingelser, der er fremmende for jobskabelse og vækst.

Strukturreformer, der er i overensstemmelse med sunde budgetstillinger på kort og mellemlang sigt, er af væsentlig betydning for øget produktivitet og beskæftigelse på mellemlang sigt og fører således til fuld udnyttelse og styrkelse af vækstpotentialet. De bidrager også til finanspolitisk holdbarhed, makroøkonomisk stabilitet og modstandskraft over for chok. Samtidig er passende makroøkonomiske politikker vigtige for at drage fuld fordel af strukturreformerne med hensyn til vækst og beskæftigelse. Et vigtigt træk i medlemsstaternes overordnede økonomiske strategi er at sikre, at de har et sammenhængende sæt af strukturpolitikker, der understøtter de makroøkonomiske rammer, og omvendt. Markedsreformerne skal især forbedre økonomiernes generelle omstillings- og tilpasningsevne over for ændringer i de konjunkturbetingede økonomiske forhold og også over for mere langsigtede tendenser som globalisering og teknologi. Der bør derfor gøres en indsats for at reformere skattesystemerne og de sociale systemer, så det kan betale sig at arbejde, og så der ikke er nogen incitamenter til ikke at deltage på arbejdsmarkedet.

Retningslinje nr. 5. For at fremme større sammenhæng mellem makroøkonomiske politikker, strukturpolitikker og beskæftigelsespolitikker bør medlemsstaterne gennemføre reformer på arbejds- og produktmarkedene, der dels øger vækstpotentialet, dels støtter de makroøkonomiske rammer ved at øge fleksibiliteten, faktormobiliteten og tilpasningsevnen på arbejds- og produktmarkedene som svar på globaliseringen, teknologiske fremskridt, efterspørgselsændringer og konjunkturbetingede ændringer. Medlemsstaterne bør navnlig sætte yderligere gang i reformer af skattesystemerne og de sociale systemer for at forbedre incitamenterne, og for at det skal kunne betale sig at arbejde; de bør endvidere øge arbejdsmarkedernes tilpasningsdygtighed gennem en kombination af fleksibilitet og ansættelsens sikkerhed samt forbedre beskæftigelsesegnetheden gennem investeringer i menneskelig kapital. Se også den integrerede retningslinje »At skabe større fleksibilitet kombineret med beskæftigelsesikkerhed og begrænse segmenteringen af arbejdsmarkedet under behørig hensyntagen til arbejdsmarkedsparternes rolle« (nr. 21 og 19).

A.2. At sikre et dynamisk og velfungerende euroområde

Behovet for at opnå højere vækst og beskæftigelse er særlig akut i euroområdet i betragtning af de seneste moderate økonomiske resultater og det lave niveau for den potentielle vækst på ca. 2 % (ifølge Kommissionens skøn). I overslaget fra foråret 2005 nedjusterede Kommissionen sit skøn for 2005 til 1,6 % vækst i euroområdet. De økonomiske forskelle vil muligvis øges i euroområdet målt i vækst, indenlandsk efterspørgsel og inflationspres. Afdæmpningen af den økonomiske vækst i euroområdet i andet halvår af 2004 kan tilskrives dels ydre faktorer — høje og ustabile oliepriser, en langsommere vækst i verdenshandelen og den høje eurokurs — dels interne stivheder. Hvad angår ydre faktorer, så udgør en uheldig udvikling i oliepriserne og vedvarende globale ubalancer fortsat en ikke ubetydelig nedadgående risiko.

Den indenlandske efterspørgsel har været specielt afdæmpet i euroområdet, hvor såvel privatforbruget som investeringerne ligger betydeligt under niveauet for EU-25 som helhed i 2004. Det afdæmpede privatforbrug ser ud til at have sin rod i fortsatte bekymringer navnlig med hensyn til beskæftigelsesudsigterne (med en ledighed, der fortsat er på omkring 9 %) samt indkomstudsigerne på mellemlang sigt. Tillidsniveauet og den manglende varige bedring på efterspørgselsiden har betydet, at der fortsat holdes igen med investeringerne.

Udfordringen for euroområdet er at sikre udnyttelsen af det nuværende vækspotentiale og frem for alt at øge vækspotentialet over tid. Det opnås bedst ved vækst- og stabilitetsorienterede makroøkonomiske politikker og omfattende strukturreformer. Det gælder i høj grad for euroområdets medlemsstater og de medlemsstater, der deltager i ERM II, da disse to ting har stor indvirkning på landenes evne til at tilpasse sig chok med asymmetrisk indvirkning og derfor på den økonomiske modstandskraft i euroområdet som helhed. Desuden påvirker de økonomiske resultater, der opnås af det enkelte medlem af euroområdet, og de politikker, det følger, fælles anliggender såsom euroens kurs, rentesatser, prisstabilitet og euroområdets sammenhængskraft. Alt dette betyder, at der er behov for effektiv politisk koordinering både i EU og i euroområdet med henblik på at øge vækspotentialet og opnå bedre resultater.

Det forhold, at der ikke er nationale rente- og valutakurspolitikker, gør det også mere nødvendigt at opnå og opretholde sunde budgetstillinger over konjunkturforløbet, der giver en tilstrækkelig budgetmargen til at kunne absorbere virkningen af konjunktursvingninger eller økonomiske chok med asymmetrisk virkning. Det er vigtigt at have strukturpolitikker, der kan give en smidig tilpasning af priser og lønninger, hvis det skal sikres, at euroområdets medlemsstater er i stand til hurtigt at tilpasse sig chok (som for eksempel det nuværende oliepris-chok), og hvis en uønsket inflationsudvikling skal undgås. I den forbindelse er det især vigtigt at have politikker, der øger arbejdsmarkedernes reaktionsevne, ved at tilskynde til større erhvervsdeltagelse, faglig og geografisk mobilitet og lønfastsættelse samt at gennemføre hensigtsmæssige reformer af produktmarkederne.

Policy-mikset i euroområdet bør på kort sigt fremme et økonomisk opsving og samtidig sikre den langsigtede holdbarhed og stabilitet. I den nuværende situation er det vigtigt, at policy-mikset understøtter tilliden hos forbrugerne og investorerne, hvilket betyder, at der fortsat bør sættes på stabilitet på mellem-lang sigt. Finanspolitikken skal sikre en budgetstilling, der på den ene side tager højde for virkningen af befolkningens aldring og på den anden side giver en sammensætning af de offentlige udgifter og indtægter, der fremmer økonomisk vækst.

For at euroområdet skal kunne bidrage til international økonomisk stabilitet og bedre kunne repræsentere sine økonomiske interesser, er det afgørende, at det spiller sin rolle fuldt ud i det internationale monetære og økonomiske samarbejde. Et stabilt

formandskab for Eurogruppen vil bidrage til at koordinere euroområdets medlemmers stillinger, men euroområdets eksterne repræsentation skal forbedres på grundlag af den ramme, der findes i Wien-aftalen af 11. og 12. december 1998, så euroområdet kan indtage en ledende strategisk rolle i udviklingen af det globale økonomiske system.

Retningslinje nr. 6. For at kunne bidrage til en dynamisk og velfungerende ØMU må euroområdets medlemsstater sikre en bedre koordinering af deres økonomiske politikker og finanspolitikker; de må navnlig 1. være særlig opmærksomme på de offentlige finansers finansielle holdbarhed i fuld overensstemmelse med stabilitets- og vækstpagten; 2. bidrage til et policy-miks, der fremmer et økonomisk opsving og er foreneligt med prisstabilitet og derfor øger tilliden hos erhvervslivet og forbrugerne på kort sigt, men som samtidig er foreneligt med en langsigtet bæredygtig vækst; 3. presse på med strukturreformer, der vil øge euroområdets potentielle vækst på lang sigt og forbedre dets produktivitet, konkurrenceevne og økonomiske tilpasning til asymmetriske chok, under særlig hensyntagen til beskæftigelsespolitikken, og 4. sikre, at euroområdets indflydelse i det globale økonomiske system står i et rimeligt forhold til dets økonomiske vægt.

AFSNIT B

MIKROØKONOMISKE REFORMER, DER SKAL ØGE EUROPAS VÆKSTPOTENTIALE

Strukturreformer er vigtige, hvis EU's vækspotentiale skal øges og den makroøkonomiske stabilitet støttes, fordi de øger den europæiske økonomis effektivitet og tilpasningsevne. Produktivetsgevinster opnås ved konkurrence, investeringer og innovation. At øge Europas vækspotentiale kræver fremskridt med både jobskabelse og produktivitetsvækst. Siden midten af 1990'erne er produktivitetsvæksten i EU gået mærkbart ned. Denne nedgang skyldes til dels øget beskæftigelse af lavtuddannede arbejdstagere. At få vendt denne tendens i produktiviteten er en stor udfordring for EU, især i lyset af den aldrende befolkning. Alene befolkningens aldring anslås at reducere den nuværende procentsats for den potentielle vækst til næsten det halve. Det er således helt afgørende at få sat fart i produktivitetsvæksten og øge antallet af arbejdstimer, hvis levestandarden skal opretholdes og øges fremover, og der skal sikres et højt socialt beskyttelsesniveau.

B.1. Viden og innovation — motorer for en bæredygtig vækst

Viden, der akkumuleres gennem investeringer i FoU, innovation og uddannelse, er et af nøgleelementerne for vækst i det lange løb. Politikker, der sigter mod at øge investeringerne i viden og styrke innovationskapaciteten i EU's økonomi, er selve kernen i Lissabon-strategien for vækst og beskæftigelse. Derfor vil de nationale og regionale programmer i stigende grad blive rettet mod investeringer på disse områder i overensstemmelse med Lissabon-målene.

At øge og forbedre investeringerne i FoU med henblik på at etablere et europæisk vidensområde

FoU påvirker økonomisk vækst på mange måder: For det første kan det medvirke til at skabe nye markeder eller produktionsprocesser; for det andet kan det føre til gradvise forbedringer af allerede eksisterende produkter og produktionsprocesser; og for det tredje forøger det et lands evne til at absorbere nye teknologier.

EU bruger for øjeblikket omkring 2 % af BNP på FoU (lige fra under 0,5 % til over 4 % af BNP i de forskellige medlemsstater), hvilket ikke er meget mere, end da Lissabon-strategien blev lanceret. Desuden er det kun omkring 55 % af forskningsudgifterne i EU, der finansieres af erhvervslivet. Det lave niveau for de private FoU-investeringer er én af hovedårsagerne til innovationskløften mellem EU og USA. Det er nødvendigt at gøre hurtigere fremskridt hen imod det kollektive EU-mål om at øge forskningsinvesteringerne til 3 % af BNP. Medlemsstaterne opfordres til at aflægge rapport om deres FoU-udgiftsmål for 2008 og 2010 og om foranstaltningerne i deres nationale Lissabon-programmer med henblik på at nå disse mål. Den største udfordring er at få indført rammevilkår, instrumenter og incitamenter, for at virksomhederne skal investere i forskning.

De offentlige forskningsbevillinger skal bruges mere effektivt, og forbindelserne mellem offentlig forskning og den private sektor skal forbedres. Ekspertisecentre og -netværk bør udbygges, de offentlige støtteordninger bør anvendes bedre for at øge den private sektors innovation, og det bør endelig sikres, at de offentlige investeringer får en løftestangeffekt, og at forskningsinstitutionernes og universiteternes forvaltning moderniseres. Det er også vigtigt at sikre, at virksomhederne opererer i et konkurrencepræget miljø, eftersom konkurrence er et vigtigt incitament for private investeringer i innovation. Der må endvidere gøres en stor indsats for at øge antallet og kvaliteten af de aktive forskere i Europa, især ved at få flere studerende ind på de naturvidenskabelige, tekniske og ingeniørvenskabelige fag, udvide forskernes karrieremuligheder og transnationale og tværsektorielle mobilitet og fjerne hindringer for forskeres og studerendes mobilitet.

Den internationale dimension af FoU bør styrkes med hensyn til fælles finansiering, udvikling af en mere kritisk masse på EU-plan inden for kritiske områder, der kræver betydelige midler, og fjernelse af hindringer for forskeres og studerendes mobilitet.

Retningslinje nr. 7. For at øge og forbedre investeringerne i FoU, navnlig fra det private erhvervsliv, bekræftes det overordnede mål på 3 % af BNP i 2010 med en passende fordeling mellem private og offentlige investeringer. Medlemsstaterne skal fastlægge specifikke mellemniveauer. De bør endvidere udvikle en vifte af foranstaltninger, der er egnede til at fremme FoU, navnlig erhvervslivets FoU, ved: 1. at forbedre rammevilkårene og sørge for, at virksomhederne opererer i et tilstrækkeligt konkurrencepræget og attraktivt miljø; 2. at øge effektiviteten og effciensen af de offentlige investeringer i FoU og udvikle offentligt-private partnerskaber; 3. at udbygge og styrke ekspertisecentre på medlemsstaternes uddannelses- og forskningsinstitutioner og om nødvendigt skabe nye samt forbedre samarbejde og teknologioverførsel mellem offentlige forskningsinstitutioner og private virksomheder; 4. at videreudvikle og gøre bedre brug af incitamenter, der kan virke som løftestang for privat FoU; 5. at modernisere forvaltningen af forskningsinstitutioner og universiteter; 6. at sørge for, at der er tilstrækkeligt mange kvalificerede forskere, ved at få flere studerende ind på de naturvidenskabelige, tekniske og ingeniørvenskabelige fag og udvide karrieremulighederne og den europæiske, internationale og tværsektorielle mobilitet for FoU-specialister.

Fremme af innovation

Dynamikken i den europæiske økonomi er fuldstændig afhængig af dens evne til innovation. Der må være de rette økonomiske rammevilkår for innovation. Det indebærer velfungerende finans- og produktmarkeder samt effektive og overkommelige midler til at håndhæve intellektuelle ejendomsrettigheder. Innovationer indføres ofte på markedet af nye virksomheder, der kan have meget svært ved at opnå finansiering. Derfor vil foranstaltninger, der sigter mod oprettelse af innovative virksomheder og deres vækst, herunder bedre adgang til finansiering, kunne fremme innovativ virksomhed. Man kan fremme teknologispredning og politikker med henblik på en bedre integration af nationale innovations- og uddannelsessystemer, hvis der udvikles innovationscentre og -netværk og indføres supportservice rettet mod SMV'er. Overførsel af viden gennem forskermobilitet, udenlandske direkte investeringer eller importeret teknologi er særlig fordelagtige for tilbagestående lande og regioner.

Retningslinje nr. 8. For at fremme alle former for innovation bør medlemsstaterne fokusere på 1. forbedring af supportservice til innovation, især til spredning og teknologioverførsel; 2. oprettelse og videreudvikling af innovationscentre, netværk og virksomhedskuvøser, der samler universiteter, forskningsinstitutioner og virksomheder, både på regionalt og lokalt plan, og bidrager til at slå bro over teknologikløften mellem regionerne; 3. incitamenter til grænseoverskridende videnoverførsel, herunder gennem udenlandske direkte investeringer; 4. tilskyndelse til offentlige indkøb af innovative produkter og tjenester; 5. bedre adgang til indenlandsk og international finansiering og 6. effektive og overkommelige midler til at håndhæve intellektuelle ejendomsrettigheder.

Spredning af informations- og kommunikationsteknologi (ikt) i overensstemmelse med målene og tiltagene i det kommende i2010-initiativ er ligeledes en vigtig måde, hvorpå produktiviteten, og dermed den økonomiske vækst, kan forbedres. EU har været ude af stand til at høste det fulde udbytte af den øgede produktion og anvendelse af informations- og kommunikationsteknologier (ikt). Det er et udtryk for, at der stadig underinvesteres i ikt, at der er institutionelle forhindringer og organisatoriske problemer med hensyn til indførelse af ikt. Teknologisk innovation er i sidste instans betinget af et væksthæmmende økonomisk miljø. I denne sammenhæng er anvendelsen af intelligent logistik en effektiv måde, hvorpå man kan sikre, at de europæiske produktionssteders omkostninger fortsat er konkurrencedygtige. Et åbent og konkurrencepræget marked for elektronisk kommunikation er ligeledes vigtigt i den henseende.

Retningslinje nr. 9. For at lette spredning og effektiv anvendelse af ikt og udvikle et bredt favnende og inkluderende informationssamfund bør medlemsstaterne: 1. tilskynde til udstrakt brug af ikt inden for de offentlige tjenester, SMV'er og husholdningerne; 2. fastsætte den nødvendige ramme for de hermed forbundne ændringer i arbejdets organisering i økonomien; 3. fremme en stærk europæisk industri inden for ikt-sektorens nøglesegmenter; 4. tilskynde til udvikling af stærke ikt- og indholdsindustrier samt velfungerende markeder; 5. sikre netværks- og informationsikkerhed samt konvergens og interoperabilitet med henblik på at skabe et informationsrum uden grænser; 6. tilskynde til udbredelsen af bredbåndsnet, bl.a. i de utilstrækkeligt dækkede områder, med henblik på udvikling af vidensøkonomien. Se også den integrerede retningslinje »At skabe større fleksibilitet kombineret med beskæftigelsesikkerhed og begrænse segmenteringen af arbejdsmarkedet under behørig hensyntagen til arbejdsmarkedsparternes rolle« (nr. 21).

Styrkelse af det europæiske industrielle grundlags konkurrencefordele

Den seneste nedgang i EU's produktivitetsvækst skyldes delvis, at EU har svært ved at reorientere sin økonomi mod de sektorer, der har en højere produktivitetsvækst.

For at kunne fremme og bevare en økonomisk og teknologisk førende stilling må Europa øge sin evne til at udvikle og markedsføre nye teknologier, herunder ikt. De synergier, der opstår, når medlemsstaterne i fællesskab tager udfordringer op på europæisk plan i forbindelse med forskning, regulering og finansiering, fordi de har svært ved at tackle markedssvigt hver for sig, bør analyseres og udnyttes. EU har endnu ikke været i stand til at udnytte sit teknologiske potentiale fuldt ud. Ved at samle det bedste i Europa og udvikle offentligt-private partnerskaber og samarbejde mellem medlemsstaterne, hvor fordelene er større for samfundet end for den private sektor, vil man kunne udnytte dette potentiale bedre.

Retningslinje nr. 10. For at styrke det europæiske industrielle grundlags konkurrencefordele har Europa brug for en solid industristruktur på hele sit område. Den moderne og aktive industripolitik, der er nødvendig, indebærer en styrkelse af det industrielle grundlags konkurrencefordele, herunder ved at bidrage til et skabe attraktive rammevilkår for både produktion og serviceydelse, samtidig med at det sikres, at indsatsen er komplementær på nationalt, transnationalt og europæisk plan. Medlemsstaterne bør: 1. først identificere ekstra nytteværdi og konkurrenceevnefaktorer i de industrielle nøglesektorer og tackle de udfordringer, der ligger i globaliseringen; 2. dernæst fokusere på udvikling af nye teknologier og markeder. a) Det indebærer især et engagement i at fremme nye teknologiinitiativer baseret på offentligt-private partnerskaber og samarbejde mellem medlemsstaterne, der kan hjælpe med at tackle klare markedssvigt. b) Det indebærer også, at de skaber og udvikler netværk bestående af regionale eller lokale klynger i hele EU med større inddragelse af SMV'erne. Se også den integrerede retningslinje »At forbedre matchningen af arbejdsmarkedsbehovene« (nr. 20).

Fremme af en bæredygtig ressourceanvendelse

Hvis Unionen fortsat skal have succes, må der også tages fat på en række ressource- og miljømæssige udfordringer, der ellers vil virke som en bremse for den fremtidige vækst. I den forbindelse har den seneste udvikling i oliepriserne og de videre udsigter herfor understreget, hvor vigtigt spørgsmålet om energieffektivitet er. Det er vigtigt at føre en politik til fremme af energieffektivitet, hvis den europæiske økonomi skal gøres mindre sårbar over for svingninger i oliepriserne. Hvis der ikke tages fat på disse udfordringer nu, vil de økonomiske omkostninger i forbindelse med indsatsen blive endnu større. Det indebærer for eksempel, at der må indføres foranstaltninger til en mere rationel ressourceanvendelse. Foranstaltninger på dette område vil også være vigtige for at tackle klimaproblemet. I den forbindelse er det vigtigt, at medlemsstaterne fornyer deres bestræbelser for at opfylde forpligtelserne i henhold til Kyoto-protokollen. Medlemsstaterne bør især fortsat bekæmpe klimaændringer med det mål, at den globale temperatur ikke må stige med mere end 2 °C i forhold til det førindustrielle niveau, samtidig med at Kyoto-målene gennemføres på en omkostningseffektiv måde. Medlemsstaterne bør engagere sig i at standse tabet af biodiversitet inden 2010, navnlig ved at indarbejde et sådant krav i andre politikker, i betragtning af biodiversitetens betydning for visse økonomiske sektorer. Anvendelsen af markedsbaserede instrumenter, således at priserne bedre afspejler miljøskader og samfundsmæssige omkostninger, spiller en nøglerolle i den forbindelse. Fremme af udvikling og brug af miljøvenlige teknologier, flere grønne offentlige indkøb, under særlig hensyntagen til SMV'er, og fjernelse af tilskud, der har negative miljøvirkninger, samt andre politikinstrumenter kan forbedre de innovative resultater i de berørte sektorer og øge deres bidrag til en bæredygtig udvikling. EU-virksomhederne er for eksempel blandt de førende i verden med hensyn til at udvikle nye vedvarende energiteknologier. Navnlig i en situation, hvor der er et konstant opadgående pres på energipriserne, og der bliver stadig flere trusler mod klimaet, er det vigtigt at presse på for at forbedre energieffektiviteten som et bidrag til såvel vækst som bæredygtig udvikling.

Retningslinje nr. 11. For at tilskynde til bæredygtig ressourceanvendelse og styrke synergierne mellem miljøbeskyttelse og vækst bør medlemsstaterne: 1. prioritere energieffektivitet og kraftvarme-produktion, udvikling af bæredygtige, herunder vedvarende, energikilder og hurtig spredning af miljøvenlige og miljøeffektive teknologier, a) dels inden for det indre marked, navnlig på transport- og energiområdet, bl.a. med henblik på at gøre den europæiske økonomi mindre sårbar over for svingninger i oliepriserne, b) dels over for resten af verden som en sektor med et betydeligt eksportpotentiale; 2. fremme udviklingen af midler til internalisering af eksterne miljøomkostninger og afkobling af økonomisk vækst fra miljødelagelser. Gennemførelsen af disse prioriteter bør være i overensstemmelse med gældende fællesskabslovgivning og med de tiltag og instrumenter, der foreslås i handlingsplanen for miljøteknologier (ETAP), bl.a. ved a) anvendelse af markedsbaserede instrumenter, b) risikofonde og FoU-midler, c) fremme af bæredygtige produktions- og forbrugsmønstre, herunder flere grønne offentlige indkøb, d) særlig hensyntagen til SMV'er og e) en reform af tilskud, der har betydelige negative miljøvirkninger og er uforenelige med en bæredygtig udvikling, med henblik på en gradvis fjernelse; 3. forfølge målet om at standse tabet af biodiversitet inden 2010, navnlig ved at indarbejde et sådant krav i andre politikker, i betragtning af biodiversitetens betydning for visse økonomiske sektorer; 4. fortsat bekæmpe klimaændringer og samtidig gennemføre Kyoto-målene på en omkostningseffektiv måde, navnlig i forhold til SMV'er. Se også den integrerede retningslinje »At fremme en vækst- og beskæftigelsesorienteret samt effektiv ressourceallokering« (nr. 3).

Selv om der er generel enighed om de potentielle fordele ved et indre europæisk marked, er det tempo, hvori direktiverne om det indre marked omsættes, fortsat skuffende lavt. Desuden bliver direktiverne ofte hverken gennemført eller anvendt korrekt, hvilket illustreres af de mange overtrædelsesprocedurer, der bliver indledt af Kommissionen. Medlemsstaterne bliver nødt til at samarbejde mere positivt indbyrdes og med Kommissionen for at sikre, at de giver deres borgere og erhvervsliv det fulde udbytte af lovgivningen om det indre marked. For eksempel er der meget, der kan forbedres i den praksis, der benyttes ved offentlige indkøb. Sådanne forbedringer vil vise sig ved, at en større del af de offentlige indkøb bliver sendt i udbud. Desuden vil flere åbne udbud kunne give medlemsstaterne betydelige budgetbesparelser.

Retningslinje nr. 12. For at udbygge og uddybe det indre marked bør medlemsstaterne: 1. sætte mere fart i gennemførelsen af direktiverne om det indre marked; 2. prioritere en strengere og bedre håndhævelse af lovgivningen om det indre marked; 3. fjerne de tilbageværende hindringer for grænseoverskridende aktiviteter; 4. anvende EU's regler om offentlige indkøb effektivt; 5. fremme et fuldt funktionsdygtigt indre marked for tjenesteydelser, samtidig med at den europæiske sociale model bibeholdes; 6. fremskynde integrationen af de finansielle markeder ved hjælp af en konsekvent og sammenhængende gennemførelse og håndhævelse af handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser. Se også den integrerede retningslinje »At forbedre matchningen af arbejdsmarkedsbehovene« (nr. 20).

B.2. At gøre Europa til et mere attraktivt sted at investere og arbejde i

Den Europæiske Unions tiltrækningskraft som investeringssted afhænger blandt andet af, hvor store og åbne dens markeder er, af reguleringsmiljøet og af arbejdsstyrkens og infrastrukturens kvalitet.

Udbygning og uddybelse af det indre marked

Det indre marked for varer er relativt velintegreret, men markedet for tjenesteydelser er fortsat juridisk set eller i praksis temmelig fragmenteret, og arbejdskraftens mobilitet er fortsat lav i Europa. For at fremme vækst og beskæftigelse og styrke konkurrenceevnen skal det indre marked for tjenesteydelser være fuldt funktionsdygtigt, samtidig med at den europæiske sociale model bibeholdes. Det Europæiske Råd har henstillet, at der inden for lovgivningsprocessens rammer udfoldes alle bestræbelser for at skabe en bred konsensus om at arbejde hen imod et indre marked for tjenesteydelser. Hvis hindringerne for grænseoverskridende aktiviteter fjernes, vil der også kunne opnås betydelige effektivitetsgevinster. Endelig vil en fuldstændig integration af finansmarkederne kunne øge outputtet og beskæftigelsen ved at muliggøre en mere effektiv kapitalallokering og skabe bedre vilkår for erhvervsfinansiering.

Sikring af åbne og konkurrenceprægede markeder i og uden for Europa

Den åbne verdensøkonomi giver nye muligheder for at stimulere væksten og konkurrenceevnen i den europæiske økonomi. Konkurrencepolitikken har i høj grad bidraget til at sikre lige vilkår for virksomheder i EU, og den kan også bruges til at se på den bredere regulatoriske ramme omkring markederne med henblik på at fremme vilkår, der tillader virksomhederne at konkurrere effektivt. En yderligere åbning af de europæiske markeder for konkurrence kan opnås ved at nedbringe det generelle niveau for den resterende statsstøtte. Disse bestræbelser skal ledsages af en omlægning af resterende statsstøtte til støtte til visse horisontale mål. Revisionen af reglerne om statsstøtte bør give et yderligere skub i denne retning.

Strukturreformer, der gør det lettere at komme ind på markedet, er et redskab, der er særligt effektivt til at fremme konkurrence. Det vil især betyde noget på markeder, der tidligere var beskyttet mod konkurrence på grund af konkurrencebegrænsende adfærd, monopoler eller overregulering (f.eks. kan tilladelser, licenser, minimumskapitalkrav, juridiske barrierer, butikkers åbningstider, regulerede priser osv. hindre udviklingen af et effektivt konkurrencemiljø) eller på grund af handelsbeskyttelse.

Desuden vil gennemførelsen af foranstaltninger, der allerede er vedtaget med henblik på at åbne netværksindustrierne for konkurrence (inden for elektricitet og gas, transport, telekommunikation og posttjenester), kunne betyde lavere priser generelt og større valgmuligheder, samtidig med at der sikres levering af tjenesteydelser af almen økonomisk interesse til alle borgere. Konkurrence- og reguleringsmyndighederne må sørge for, at der er konkurrence på de liberaliserede markeder. Samtidig skal der sikres tilfredsstillende levering af høj kvalitet og til overkommelige priser af tjenesteydelser af almen økonomisk interesse.

Åbenhed udadtil for handel og investeringer også i en multilateral sammenhæng, så både eksporten og importen øges, er en væsentlig spore til vækst og beskæftigelse og kan således styrke gennemførelsen af strukturreformer. Et åbent og stærkt system af handelsregler på verdensplan er af afgørende betydning for den europæiske økonomi. En vellykket indgåelse af en ambitiøs og afbalanceret aftale inden for rammerne af Doha-runden samt udvikling af bilaterale og regionale frihandelsaftaler vil yderligere kunne åbne markederne for handel og investeringer og således bidrage til at øge den potentielle vækst.

Retningslinje nr. 13. For at sikre åbne og konkurrenceprægede markeder i og uden for Europa og høste fordelene ved globaliseringen bør medlemsstaterne prioritere: 1. fjernelse af reguleringsmæssige barrierer, handelshindringer og andre barrierer, der på urimelig vis hindrer konkurrence; 2. en mere effektiv håndhævelse af konkurrencepolitikken; 3. en selektiv markeds- og regelscreening fra konkurrence- og reguleringsmyndighedernes side for at identificere og fjerne hindringer for konkurrence og markedsadgang; 4. reduktion af konkurrenceforvridende statsstøtte; 5. omlægning af støtten i tråd med den kommende fællesskabsramme, så den rettes mod visse horisontale mål såsom forskning, innovation og optimering af de menneskelige ressourcer samt mod velidentificerede markedssvigt; 6. fremme af åbenhed udadtil, også i en multilateral sammenhæng; 7. fuld gennemførelse af de foranstaltninger, der er vedtaget for at åbne netværksindustrierne for konkurrence, med henblik på at sikre en effektiv konkurrence på de integrerede europæiske markeder. Samtidig har effektive tjenesteydelser af almen økonomisk interesse en væsentlig rolle at spille i en konkurrencepræget og dynamisk økonomi.

Forbedring af den europæiske og den nationale regulering

Markedsreguleringen er vigtig, hvis der skal skabes et miljø, hvor der kan foregå handelstransaktioner til konkurrencedygtige

priser. Den skal også korrigere for markedssvigt og beskytte markedsdeltagerne. Den samlede indvirkning af reguleringer kan imidlertid medføre væsentlige økonomiske omkostninger. Det er derfor vigtigt, at reguleringerne er velgennemtænkt og rimeligt afvejede. Kvaliteten af det europæiske og de nationale reguleringsmiljøer er et spørgsmål, hvor der er et fælles engagement og et delt ansvar på såvel EU- som medlemsstatsplan.

Når medlemsstaterne forbereder eller reviderer lovgivning, bør de systematisk vurdere omkostninger og gevinster ved deres lovgivningsinitiativer. De bør forbedre kvaliteten af deres regulering, samtidig med at de fastholder deres mål. Dette indebærer, at de skal høre relevante interessenter. I Kommissionens tilgang til en bedre regulering bliver de økonomiske, sociale og miljø-mæssige virkninger af nye eller reviderede love og regler vurderet nøje for at identificere de potentielle afvejninger og synergier mellem forskellige politikmål. Desuden bliver det undersøgt, om den eksisterende regulering kan forenkles, og dens indvirkning på konkurrenceevnen bliver vurderet. Endelig er der ved at blive udviklet en fælles fremgangsmåde til måling af de administrative omkostninger ved nye og eksisterende love og regler. Medlemsstaterne bør etablere systemer til forenkling af den eksisterende regulering. De bør foretage brede høringer om omkostninger og gevinster ved deres reguleringsinitiativer eller manglende sådanne, især hvis der er tale om afvejninger mellem forskellige politikmål. Medlemsstaterne bør også sikre, at relevante alternativer til regulering fuldt ud tages i betragtning.

Der kan derfor opnås markante forbedringer i reguleringsmiljøet, hvis der anlægges en cost-benefit-betragtning i forbindelse med regulering, herunder inddragelse af administrative omkostninger. Det er især vigtigt for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), der normalt kun har begrænsede ressourcer til at håndtere den administration, de bliver pålagt af både fællesskabslovgivning og national lovgivning.

Retningslinje nr. 14. At skabe et mere konkurrencedygtigt erhvervs-miljø og tilskynde til privat initiativ gennem bedre regulering. Medlemsstaterne bør: 1. mindske den administrative byrde for virksomhederne, især SMV'er og nyetablerede virksomheder; 2. forbedre kvaliteten af deres eksisterende og nye love og regler, men samtidig fastholde deres mål ved en systematisk og stringent vurdering af de økonomiske, sociale (herunder sundhedsmæssige) og miljømæssige virkninger, idet de tager hensyn til og gør fremskridt i målingen af den administrative byrde i forbindelse med regulering, samt virkningen på konkurrenceevnen, også i relation til håndhævelsen; 3. tilskynde til at udvikle virksomhedernes sociale ansvar.

Europa bliver nødt til at gøre noget mere effektivt ved iværksætterånden, og der er behov for flere nye virksomheder, der er villige til at gå i gang med kreative eller innovative ventureselskaber. Der må tilskyndes til, at der i alle former for uddannelse, både almen og faglig, indgår iværksætterkultur og tilvejebringelse af relevante kompetencer. Iværksætterdimensionen bør integreres i den livslange læringsproces lige fra skolen. Med henblik herpå anbefales det at oprette partnerskaber med virksomheder. Andre måder at fremme virksomhedsoprettelse og deres vækst på er at forbedre adgangen til finansiering og styrke økonomiske incitamenter, herunder indførelse af skattesystemer, der belønner succes, nedbringelse af indirekte lønomkostninger og reduktion af de administrative byrder for nyetablerede virksomheder, navnlig ved tilbud om relevant hjælp til virksomhederne, især til unge iværksættere, f.eks. indførelse af kvikskrankeordninger og fremme af nationale støttenetværk for virksomheder. Der må lægges særlig vægt på at gøre virksomhedsoverdragelse lettere og forbedre rednings- og omstrukturingsprocedurer, især ved hjælp af mere effektive konkurslove.

Retningslinje nr. 15. At fremme en mere iværksætterorienteret kultur og skabe et miljø, der støtter SMV'er. Medlemsstaterne bør: 1. forbedre adgangen til finansiering for at fremme SMV'ernes oprettelse og vækst, især ved mikrolån og andre former for risikovillig kapital; 2. styrke de økonomiske incitamenter, bl.a. ved at forenkle skattesystemerne og nedbringe de indirekte lønomkostninger; 3. styrke SMV'ernes innovative potentiale og 4. sørge for relevant supportservice, f.eks. indførelse af kvikskrankeordninger og fremme af nationale støttenetværk for virksomheder for at fremme deres oprettelse og vækst i overensstemmelse med chartret om små virksomheder. I tillæg hertil bør medlemsstaterne styrke uddannelse i iværksætterkultur for SMV'er. De bør ligeledes lette virksomhedsoverdragelse, om nødvendigt modernisere konkurslovene og forbedre rednings- og omstrukturingsprocedurerne. Se også den integrerede retningslinje »At fremme en effektiv vækst- og beskæftigelsesorienteret ressourceallokering« (nr. 3) og »At fremme alle former for innovation« (nr. 8) samt nr. 23 og 24.

kunne fremme international handel og bringe næring til det indre markedes dynamik. Desuden vil den igangværende liberalisering af de europæiske netværksindustrier fremme konkurrence og generere effektivitetsgevinster i disse sektorer.

Hvad angår fremtidige investeringer i europæisk infrastruktur må gennemførelsen af de 30 prioriterede transportprojekter, som Europa-Parlamentet og Rådet har anført i retningslinjerne for det transeuropæiske net (TEN), og gennemførelsen af de grænseoverskridende »quick-start«-projekter for transport, vedvarende energi og bredbåndskommunikation og forskning, der er anført i det europæiske vækstinitiativ, samt gennemførelsen af transportprojekter støttet af Samhørighedsfonden betragtes som en prioritet. Der må også gøres noget ved problemerne med flaskehalse inden for landenes infrastrukturer. Passende prissætningssystemer for infrastrukturerne kan bidrage til en mere effektiv anvendelse heraf, og der kan udvikles en bæredygtig balance mellem transportformerne.

Retningslinje nr. 16. At udvide, forbedre og sammenkoble infrastrukturen i Europa og færdiggøre prioriterede grænseoverskridende projekter med det særlige formål at opnå større integration af de nationale markeder inden for det udvidede EU. Medlemsstaterne bør: 1. udvikle passende betingelser for ressourceeffektive transport-, energi- og ikt-infrastrukturer — som en prioritet dem, der indgår i det transeuropæiske net (TEN) — ved at supplere fællesskabsmekanismerne, især i grænseoverskridende dele og i udkantområder, hvilket er en væsentlig forudsætning for, at netværksindustrierne med succes kan åbnes for konkurrence; 2. overveje at udvikle offentlig-private partnerskaber; 3. overveje spørgsmålet om passende prissætningssystemer for infrastrukturerne for at sikre effektiv brug af infrastrukturer og udvikling af en bæredygtig balance mellem transportformerne, idet der lægges vægt på teknologiskift og innovation og tages behørigt hensyn til miljøomkostninger og virkning på væksten. Se også den integrerede retningslinje »At lette spredning og effektiv anvendelse af ikt og udvikle et fuldt ud inkluderende informationssamfund« (nr. 9).

Udbygning og forbedring af europæisk infrastruktur

En moderne infrastruktur er en vigtig faktor, der har betydning for, hvor attraktive steder er. Den er fremmende for mobilitet for personer, varer og tjenesteydelser i hele EU. Moderne transport-, energi- og elektroniske kommunikationsinfrastrukturer er en vigtig faktor i den revitaliserede Lissabon-strategi. Hvis transportomkostningerne reduceres og markederne udvides, vil man med indbyrdes forbundne, interoperable transeuropæiske net

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juli 2005.

På Rådets vegne

G. BROWN

Formand

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 1279/2005 af 2. august 2005 om ændring af importtold for korn, som er gældende fra den 3. august 2005**

(Den Europæiske Unions Tidende L 202 af 3. august 2005)

Side 36, i betragtning 1 og 2 samt i artikel 1:

I stedet for: »(EF) nr. 1150/2005«

læses: »(EF) nr. 1256/2005«.

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 1270/2005 af 1. august 2005 om fastsættelse af, i hvilket omfang ansøgninger om importlicenser, som er indsendt i juli 2005 for ungtyre bestemt til opfedning, i forbindelse med et toldkontingent, der er fastsat i forordning (EF) nr. 992/2005, kan imødekommes

(Den Europæiske Unions Tidende L 201 af 2. august 2005)

Side 38,

— betragtning 1:

i stedet for: »I artikel 1, stk. 3, litra b), ...«

læses: »I artikel 1, stk. 3, litra a), ...«

— artikel 1, stk. 2:

i stedet for: »... der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra d), ...«

læses: »... der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra b), ...«.
